

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

ὦ Τιμόθεε, τὴν παρακαταθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, ἦν τινες ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν ἠστόχησαν (Α΄ Τιμ. ζ΄ 20-21)

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2018 • ΤΕΥΧΟΣ 118

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Στόν δρόμο πού χάραξαν τὰ Συλλαλητήρια!	σελ. 1
Ποιμαντορική ἐγκύκλιος γιά τὴν Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας	σελ. 3
Ψήφισμα τοῦ Συλλαλητηρίου τῆς 4ης Μαρτίου 2018	σελ. 6
Μάθημα Ὀρθοσκευτικῶν ἢ Νεοεποχίτικη Ἀγωγή;	σελ. 8
Τὰ Πατερικά Κείμενα στὰ νέα Ὀρθοσκευτικά	σελ. 19
Ἅγιος Ἰάκωβος Τσαλίκης, ὁ «μέ συγχωρεῖτε»	σελ. 25
Ἡ Παρακαταθήκη τοῦ Γρηγόρη Αὐξεντίου	σελ. 26
Εἰδήσεις καὶ Σχόλια	σελ. 29

ΣΤΟΝ ΔΡΟΜΟ ΠΟΥ ΧΑΡΑΞΑΝ ΤΑ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΑ!

Γέ παλαιότερο σημείωμά μας γράφαμε γιά τὴν ἔκπτωση τοῦ κράτους σέ καζίνο, μέ τίς «φορολοταρίες» πού ὀργανώνει.

Γνωστή ἐπίσης ἡ κατάπτωση τοῦ κράτους –ἔτσι ὅπως τό καπίντησαν σήμερα– σέ προαγωγό στή διαστροφή καὶ ἀνηθικότητα, μέ τὰ νομοθετήματα γιά τὴ συμβίωση τῶν ὁμοφυλοφίλων καὶ τὴ δυνατότητα ἀλλαγῆς φύλου μέ μία ἀπλή δήλωση στό Ληξιαρχεῖο, ἀρκεῖ ὁ ἐνδιαφερόμενος νά εἶναι 15 ἐτῶν καὶ ἄνω.

Τώρα ἤλθε νά προστεθεῖ στὴν κατάπτωση τοῦ κράτους καὶ ὁ ρόλος του ὡς ναρκέμπορου καὶ πρεζέμπορου.

Ἦλθε ἡ σημερινὴ συγκυβέρνηση νά

ὑλοποιήσει τό «δραμα» τοῦ ἀλλίστου μνήμης «Γιωργάκη» Παπανδρέου γιά καλλιέργεια χασίς γιά ἰδιωτικὴ χρῆση.

Τό αἰτιολογικὸ τώρα εἶναι λίγο διαφορετικὸ. Νομοθέτησαν τό χασίς (ἰνδικὴ κάνναβη) γιά ἰατρικὴ –ὑποτίθεται– χρῆση. Σοβαροὶ ἐπιστημονικοὶ φορεῖς, ὅπως τό ΚΕ.Θ.Ε.Α («Κέντρο Θεραπείας Ἐξαρτημένων Ἀτόμων») καὶ τό «Ἐθνικὸ Συμβούλιο κατὰ τῶν Ναρκωτικῶν» (Ε.ΣΥ.Ν.), καταγγέλλουν ὅτι αὐτό εἶναι **πρόσχημα**.

Τό ἀποτέλεσμα θά εἶναι ἡ αὔξηση τῶν ἐξαρτημένων ἀπὸ τὰ ναρκωτικὰ ἀτόμων (κυρίως νέων) καὶ ἡ κατακόρυφη αὔξηση τῶν κερδῶν γιά τοὺς ἐμπόρους τοῦ λευκοῦ θανάτου.

του Ὑδροχόου». Ἐξω εἶναι οἱ ἐντολοδό-
τες καὶ ἐμπνευστές. Ἀπὸ ἐκεῖ ἔρχονται οἱ
ντιρεκτίβες καὶ ὑλοποιοῦνται ἀπὸ τοὺς
ἐδῶ πρόθυμους ἐντολοδόχους ἐκτελεστές
τῶν σχεδίων.

Ἡ εὐθύνη τοῦ λαοῦ, δηλαδή ὅλων
μας, εἶναι ὅτι μὲ πράξεις καὶ παραλείψεις
ἀφήνουμε τοὺς γκρεμιστάδες νά πραγ-
ματοποιοῦν τὸ καταστροφικὸ τους ἔργο.

Ὅπως ἔγραφε ἓνα πανὸ τῶν Κρητικῶν
στό ἀνεπανάληπτο Συλλαλητήριο στὴν
Ἀθήνα στὶς 4 Φεβρουαρίου 2018: «**Ἄν
κυβερνοῦν προδότες, φταῖνε οἱ πατρι-
ῶτες**». Ἄν ἡ Θεσσαλονίκη ἔχει δήμαρχο
τόν Μπουτάρη, φταῖνε οἱ Θεσσαλονικεῖς,
πού τὸν ψήφισαν γιὰ δεύτερη τετραετία.

Γιατί τὰ εἶπαμε ὅλα αὐτά;

Τὰ δύο μεγαλειώδη Συλλαλητήρια Θεσ-
σαλονίκης (21.1.2018) καὶ Ἀθηνῶν (4.2.2018)
γιὰ τὴ Μακεδονία μας ἔδειξαν καὶ ἀπέδει-
ξαν ὅτι σέ –πείσμα τῶν σκοτεινῶν κέντρων
τῆς ἀνομίας, πού βυρσοδομοῦν– **ὑπάρχει
ἀκόμη ἀξιοθαύμαστη ὑγεία στό κοινω-
νικὸ σῶμα.**

Ἡγέτες θά βγοῦν μέσα ἀπὸ τὸν ἀγῶ-
να, γιὰ νά ἐκφράσουν αὐτὰ τὰ ὑψηλά καὶ
ὠραῖα, πού φάνηκαν στὰ Συλλαλητήρια.

Τὰ Συλλαλητήρια ἦταν σπουδαῖα. **Ὁ ἀ-
γώνας ὅμως δέν τελείωσε. Τώρα ἀρχίζει!**

**Οἱ στόχοι τῶν Συλλαλητηρίων πρέ-
πει νά διευρυνθοῦν, γιὰ νά ἀντιπαλέ-**

ψουν ὅλα τὰ κεφάλια τῆς λερναίας ὕδρας,
πού περιγράψαμε παραπάνω.

Θά εἶναι ἔγκλημα καὶ μεγάλο λάθος
ἢ δυναμικὴ τῶν Συλλαλητηρίων νά «ξε-
φουσκώσει» καὶ νά βυθισθοῦμε καὶ πάλι
στὴ «νιρβάνα», ὅπου θά βλέπουμε τὸ
σπίτι μας νά καίγεται καὶ θά ρωτοῦμε
ξαπλωμένοι στὸν καναπέ «τί κάνει ἡ Πυ-
ροσβεστική;» Ἄς πιάσουμε ὁ καθένας μας
ἀπὸ ἓνα κουβά νερό καὶ μετὰ, βεβαίως,
νά φωνάζουμε καὶ γιὰ τίς εὐθύνες τῆς
ὅποιας Πυροσβεστικῆς καὶ τῶν ὅποιων
ἀρμοδίων-ἀναρμοδίων.

Ἄς κάνουμε **μέ φιλότιμο, λεβεντιά
καὶ ἀρχοντιά**, ὅπως ἔλεγε καὶ ὁ ἀγαπη-
μένος μας ἅγιος Παῖσιος ὁ Ἀγιορείτης,
**ὅ,τι καλύτερο μπορεῖ ὁ καθένας καὶ
θά ἐπέμβει καὶ ὁ καλὸς Θεός!**

Οἱ διοικούντες αὐτὴ τὴ χώρα καθη-
μερινὰ γκρεμίζουν. Ἐμεῖς ὡς Ἐκκλησία,
οἰκογένεια, ὑγιεῖς δυνάμεις μέσα στὴν
κοινωνία, ἄς χτίσουμε καὶ ἄς πιάσουμε
στιβαρά καὶ τὸ χέρι πού γκρεμίζει, γιὰ νά
τό σταματήσουμε ἀπὸ τὸ καταστροφικὸ
τοῦ ἔργο.

Ἐνότητα καὶ ἀγώνας χρειάζεται **μέ
πίστη στὸν Θεὸ καὶ στὴν Πατρίδα.**

Τὸν δρόμο μᾶς τὸν ἔδειξε ὁ ἀπλὸς
λαὸς μέ τὰ Συλλαλητήρια. Ἄς τὸν περ-
πατήσουμε.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΜΟΝΟΝ Η ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΜΑΣ

ΔΙΑΤΗΡΕΙ ΑΝΟΘΕΥΤΗ ΤΗΝ ΑΠΟΚΕΚΑΛΥΜΜΕΝΗ ΑΛΗΘΕΙΑ*

τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Αἰτωλίας & Ἀκαρνανίας κ. Κοσμᾶ

Πρὸς τὸν ἱερὸν κλῆρον, τίς μονασι-
κὲς ἀδελφότητες

καὶ τὸν εὐσεβῆ λαὸ τῆς καθ' ἡμᾶς

θεοσώστου Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἡ πρώτη Κυριακὴ τῆς Ἀγίας καὶ

*Ποιμαντορικὴ Ἐγκύκλιος γιὰ τὴν Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας. **Σημ.** «Π»: Μερικὰ ἀπὸ τὰ
ἐντονα (bold) τοῦ κειμένου ἀνήκουν στὴ σύνταξη τοῦ περιοδικοῦ.

Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἀγαπητοί πατέρες καί ἀδελφοί, εἶναι ἀφιερωμένη στό μεγαλεῖο τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. **Ἡ Ὁρθοδοξία ἐκφράζει τό μεγαλεῖο τῆς πίστεώς μας.**

Ἔτσι, ἡ σημερινή ἡμέρα καί ἐορτή διαλαλεῖ σέ ὄλο τόν κόσμο τήν λαμπρότητα, τήν δύναμι καί τήν **ἀποκλειστικότητα** τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ὅλοι μας γνωρίζουμε καί πρέπει νά γνωρίζουμε ποιά εἶναι ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας.

Μέ τήν παροῦσα ἐγκύκλιό μας θά ἐπισημάνουμε, θά ὑπενθυμίσουμε καί θά ὑπογραμμίσουμε **τρεῖς μεγάλες ἀλήθειες**, τίς ὁποῖες ὡς Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, ὀφείλουμε νά στερεώσουμε στό νοῦ, στήν καρδιά καί στήν ζωή μας.

A) Μόνον ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας κατέχει, διατηρεῖ, ὁμολογεῖ καί διδάσκει ἀκεραία καί ἀνόθευτη τήν ἀποκεκαλυμμένη ἀλήθεια. Τήν Ἀλήθεια τήν ὁποία ἀπό ἄκρα συγκατάβασι καί ἀγάπη ἀπεκάλυψε ὁ Τριαδικός Θεός μας στόν κόσμο καί τήν ἐκήρυξε ὁ Μονογενής Υἱός τοῦ Πατρός, ὁ Κύριος καί Θεός μας Ἰησοῦς Χριστός. **Μόνον** ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία κηρύσσει αὐτούσιο καί ἀπαραχάρακτο τό ἱερό Εὐαγγέλιο, ὅπως τό παρέδωσε ὁ Σαρκωθεῖς Θεός μας.

Δέν τά λέμε αὐτά, ἀγαπητοί, ἐπειδή εἴμαστε Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί. Τά λέμε, γιατί αὐτή εἶναι ἡ ἱστορική ἀλήθεια. Ἡ ἅπαξ παραδοθεῖσα πίστις διατηρήθηκε ἀκεραία καί ἀνόθευτη **μόνο** μέσα στήν Ὁρθόδοξο Ἐκκλησία.

Ἡ ἀγία Παράδοσι τῆς Ἐκκλησίας μας, μέ τόν λόγο καί τήν ἀγία ζωή τῶν Ἀποστόλων, τῶν Πατέρων, τῶν Ὁσίων, τῶν μαρτύρων, τῶν ὁμολογητῶν, τῶν νεομαρτύρων δέν ἐπέτρεψε νά μολυνθῆ ἡ ἀδαμαντίνη Πίστις μας. Ἔστω καί ἄν χύθηκαν ποταμοί αἱμάτων τῶν ἀγίων μας.

Γιά παράδειγμα, ὅ,τι πίστευε ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος, ὁ ἅγιος Πολύκαρπος, ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος, ὁ ἅγιος Βασίλειος, ὁ ἅγιος Φώτιος, ὁ ἅγιος Μάρκος ὁ Εὐγενικός, ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς καί ὄλοι οἱ Πατέρες, τό ἴδιο ἀκριβῶς πιστεύουμε καί σήμερα.

Νά τό στερεώσουμε μέσα μας, ἀγαπητοί: Ὅ,τι διδάσκει, ὅ,τι πιστεύει, ὅ,τι λατρεύει, ὅ,τι προσφέρει σέ ἐμᾶς μέ τά ἅγια δόγματα, μέ τά ἅγια μυστήρια ἡ Ἐκκλησία, σέ ὅ,τι μᾶς καλεῖ νά ὑπακούουμε καί νά ζοῦμε γιά νά ἐνωθοῦμε ἀξίως μέ τόν Χριστό μας, **αὐτό καί μόνον εἶναι ἡ γνησία Ἀλήθεια τοῦ Τριαδικοῦ μας Θεοῦ.**

B) Ὅλα αὐτά πού ἀναφέρουμε, μᾶς γνωρίζουν καί μᾶς βεβαιώνουν ὅτι **ἡ σωτηρία μας, μόνον διά τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἶναι κατορθωτή.**

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος γράφει πρὸς τόν Ἀπόστολο Τιμόθεο τά ἐξῆς: «τό Πανάγιον Πνεῦμα λέει ξεκάθαρα ὅτι στούς ἐσχάτους καιρούς θά ἀποστατήσουν μερικοί ἀπό τήν πίστι καί θά προσκολληθοῦν σέ πνεύματα παραπλανητικά καί σέ διδασκαλίες δαιμονικές» (Α΄ Τιμ. δ΄, 1).

Αὐτό γίνεται καί σήμερα. Ἄνθρωποι θολωμένοι ἀπό ὑπερηφάνεια, ἀπό ἐγωισμό, ἀπό φρόνημα κοσμικό καί ὑποκρισία, ἀποστρέφονται τήν Ἀλήθεια, ἀπαρνοῦνται καί προδίδουν τήν Ὁρθοδοξία, ποδοπατοῦν τήν πατρώα εὐσέβεια καί προχωροῦν ἀναίσθητοι στήν πλάνη, τήν κακοδοξία καί τήν αἵρεσι.

Μερικοί **κάνουν σημαία τήν ἀγαπολογία καί περιφρονοῦν τήν ἀδαμάντινη πατερική ἀλήθεια.** Λησμονοῦν **ὅτι μόνον ἐν ἀληθείᾳ ὑπάρχει ἀγάπη.** Ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος ὁμολογεῖ: «Ἀρχή ζωῆς πίστις, τέλος δέ ἀγάπη, τά δέ δύο (ἡ ὀρθή πίστις καί ἡ ἀγάπη) ἐν

ένότητι γεγόμενα, Θεοῦ ἄνθρωπον ἀποτελεῖ...».

Εἶναι δυνατόν ποτέ «οἱ λαλοῦντες διεστραμμένα», κατά τόν Ἀπόστολο Παῦλο (Πράξ. κ', 30), νά μᾶς ὀδηγήσουν στόν ἁγιασμό καί τήν σωτηρία; Εἶναι δυνατόν οἱ αἱρέσεις, οἱ ὁποῖες ἀρνοῦνται καί πολεμοῦν τήν Τριαδική Θεότητα καί τήν Θεότητα τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, νά μᾶς ἐτοιμάσουν γιά τήν σωτηρία; Πῶς θά σωθῆ ὁ ἄνθρωπος, ὅταν ζεῖ καί τρέφεται πνευματικά μέσα στούς «ἐκκλησιαστικούς ὀργανισμούς», ὅπως ὀνομάζει ὁ ἅγιος Ἰουστίνος Πόποβιτς τόν **Παπισμό** καί τόν **Προτεσταντισμό**;

Βρίθουν ἀπό αἱρετικές πλάνες αὐτοί, παραποιοῦν ἢ ἀρνοῦνται τά χαριτόβρυτα μυστήρια, ἀρνοῦνται τήν γνησία καί ἁγιασμένη παράδοσι τῆς Ἐκκλησίας μας.

Εἶναι ποτέ δυνατόν νά ἔλθει στήν σωτηρία ὁ ἄνθρωπος πού σχετίζεται ἢ παραμένει μέσα στήν **παναίρεσι τοῦ Οἰκουμενισμοῦ**; Μπορεῖ νά μᾶς σώσει ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος καταπατεῖ καί ἰσοπεδώνει ὅλα τά δόγματα τῆς Ὁρθοδοξίας μας, γιά νά ἐνώσει ὅλες τίς ψευδοθρησκείες μέ τήν ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ, ἐν ὀνόματι δῆθεν τῆς ἀγάπης, τῆς ἀδελφότητος, τῆς δημοκρατίας καί τῆς εἰρήνης, ἐπειδή αὐτό ἐπιδιώκουν οἱ σκοτεινές δυνάμεις;

Ποτέ λοιπόν μή λησμονήσουμε τήν ἀλήθεια αὐτή: **«Οὐκ ἔστι ἐν οὐδενί ἄλλῳ ἢ σωτηρία»** παρά μόνον στήν **Ὁρθόδοξο Ἐκκλησία** μας.

Γ) Οἱ δύο ἀλήθειες πού ἀναφέραμε, ὑπαγορεύουν σέ ἐμᾶς τήν τρίτη ἀλήθεια, ἀγαπητοί πατέρες καί ἀδελφοί: **Ἔχουμε τό μεγάλο προνόμιο νά εἴμαστε Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί**. Δέν ὑπάρχει μεγαλύτερος θησαυρός, μεγαλύτερο προνόμιο καί καύχημα. Νά δοξάζουμε τόν Κύριό

μας γιά τή μοναδική αὐτή εὐεργεσία. Νά προσέξουμε, ὅμως, γιά νά μήν παρασυρθοῦμε. Νά γνωρίσουμε καλά τήν πίστι μας.

Ἐπειδή ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία εἶναι «κιβωτός σωτηρίας», πολεμεῖται μέ σφοδρότητα ἀπό τίς σκοτεινές δυνάμεις. Ὁ μέγας καί ἀόρατος ἐχθρός τῆς εἶναι ὁ διάβολος. Οἱ ὄρατοί ἐχθροί, εἶναι τά ὄργανά του. Οἱ ἄπιστοι, οἱ ἄθεοι, οἱ ὑλισταί, οἱ κακόδοξοι, οἱ ἀλλόθρησκοι, ἀλλά καί οἱ ἐσωτερικοί ἐχθροί τῆς Ἐκκλησίας μας, εἶναι ἰδιαίτερα ἐπικίνδυνοι. Ἐπίσης, τέτοιοι ἐχθροί εἶναι οἱ ἀδιάφοροι, οἱ κοσμικοὶ χριστιανοί, ὅλοι ἐκεῖνοι πού **ψηφίζουν νόμους ἀντι-χρίστους**, ὅλοι ὅσοι λατρεύουν τό ἐγώ τους καί ὄχι τόν Θεάνθρωπο Κύριο.

Μή μᾶς φοβίζουν οἱ ἐχθροί τῆς Ὁρθοδοξίας μας. Τήν πολέμησαν μέ μανία πολλοί, κατά κόσμον ἐπιφανεῖς, καί ὅλοι χάθηκαν. **Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία** μας μένει, λάμπει, δοξάζει τήν **κεφαλή** τῆς, τόν **Χριστό** μας καί **σώζει** τούς **ἀνθρώπους**.

Δέν εἴμαστε, ἀγαπητοί, ἄλογα ὄντα. Εἴμαστε ψυχοσωματικές ὀντότητες καί προοριζόμαστε νά κατακτήσουμε τήν αἰωνιότητα, τόν παράδεισο.

Νά γνωρίσουμε, νά ἀγαπήσουμε, νά ζήσουμε τήν Ὁρθοδοξία μας. Νά τήν διαφυλάξουμε ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ, νά ζοῦμε μέ συνέπεια στήν στοργική ἀγκάλια τῆς, γιά νά ζήσουμε μέ τόν Χριστό καί στή γῆ καί στόν οὐρανό.

Τό εὐχομαι ὀλόψυχα.

Μετά πατρικῶν εὐχῶν,
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ
ΚΟΣΜΑΣ

ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΖΟΥΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΑΣ ΜΕ ΤΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟ ΣΥΓΚΡΗΤΙΣΜΟ*

Όλοι έμεις πού συμμετέχουμε σήμερα στήν άνοικτή έκδήλωση τής 4ης Μαρτίου 2018 στά Προσύλαια του Πανεπιστημίου Άθηνων καί στήν πορεία πρός τήν έλληνική Βουλή,

μέ τό παρόν ψήφισμα διατρανώνουμε, ως όρθόδοξοι Χριστιανοί, **τή σθENA-ρη καί ριζική μας αντίθεση στή μεθοδευμένη από τό Ύπουργείο Παιδείας καί τό Ύνστιτούτο Έκπαιδευτικής Πολιτικής αλλοίωση τής πίστεως τών παιδιών μας, μέ τήν έπιβολή τών νέων πολυθρησκειακών Προγραμμάτων καί Βιβλίων τών Θρησκευτικών.**

Μέ τά νέα αυτά πρωτόγνωρα καί αλλόκοτα Θρησκευτικά, επιχειρείται ή μετατροπή τής όρθόδοξης χριστιανικής άγωγής τών παιδιών μας σέ πολυθρησκειακή άγωγή καί επιβάλλεται στά παιδιά μας νά διδάσκονται, μέ αντιπαιδαγωγικό καί άντορθόδοξο τρόπο, ξένες καί αντίθετες πρός τήν όρθόδοξη πίστη μας θρησκείες καί κοσμοθεωρίες. Ό περιέργος καί πρωτόγνωρος αυτός σχεδιασμός υλοποιείται μέ έναν μεθοδευμένο καί ύπουλο τρόπο, ώστε **α)** νά **έξισώνεται** ή όρθόδοξη διδασκαλία μέ τίς ποικίλες γνώσεις τών θρησκείων, μέ τό πρόσημα τής γνωριμίας καί τής προσέγγισης τών όρθοδόξων πρός τούς αλλοθρήσκους μαθητές καί **β)** νά προσφέρεται, στή συνέχεια, αυτό **τό συνονθύλευμα** στά όρθόδοξα παιδιά μας καί μάλιστα όχι πληροφοριακά, αλλά κατηχητικά καί

βιωματικά. **Ό στόχος** τών νέων αυτών Θρησκευτικών είναι νά έμβολιάσουν καί νά **δηλητηριάσουν πνευματικά τά παιδιά μας τόσο μέ τόν θρησκευτικό συγκρητισμό** καί τή σύγχυση πού δημιουργείται καθημερινά στόν ψυχικό τους κόσμο μέ τόν πολυθρησκειακό αυτό πολτό όσο καί μέ τήν **έλλειμματική διδασκαλία τής όρθόδοξης πίστεως** μας καί τή συστηματική ύποτίμηση, διαστρέβλωση καί περιθωριοποίησή της.

Παράλληλα, τά νέα αυτά Θρησκευτικά **παραβιάζουν τά δικαιώματά μας** πού **άπορρέουν από τό Σύνταγμα**, τόν ισχύοντα εκπαιδευτικό Νόμο καί τή σχετική έλληνική καί διεθνή νομολογία πού όρίζουν:

α) Ότι **οί όρθόδοξοι Έλληνες μαθητές**, όπως ακριβώς συμβαίνει καί μέ τούς Έλληνες μαθητές τών θρησκευτικών μειονοτήτων πού ζούν στήν Ελλάδα, **θά πρέπει νά απολαμβάνουν ίσονομία**, νά διδάσκονται **άμιγώς τήν όρθόδοξη πίστη τους** καί νά αναπτύσσουν άμιγώς τή θρησκευτική τους συνείδηση, ή όποία είναι καί πρέπει νά παραμένει άπαραβίαστη, δηλαδή όρθόδοξη καί

β) νά **τηροῦνται τά σεβαστά καί μοναδικά δικαιώματα τών Έλλήνων γονέων** νά επιλέγουν τόν θρησκευτικό προσανατολισμό καί τήν πίστη τών τέκνων τους καί νά έχουν τήν πρώτη καί κύρια ευθύνη, ως κηδεμόνες, για τήν πνευματική τους καλλιέργεια.

Συντασσόμαστε μέ τήν **Ίερά Σύ-**

* Ψήφισμα του Συλλαλητηρίου τής 4ης Μαρτίου 2018 στά Προσύλαια Άθηνων για τά νέα Θρησκευτικά.

νοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία ἔχει θέσει ὡς ὄρο ἀπαράβατο τῆς διατήρησης τοῦ ὀρθοδόξου χαρακτῆρος τοῦ μαθήματος καί τήν ὑποχρεωτική του διδασκαλία στήν Πρωτοβάθμια καί Δευτεροβάθμια ἐκπαίδευση. Ἐπίσης μέ τούς Ἱεράρχες ἐκείνους πού **ἔχουν κρίνει ὡς ἀντορθόδοξα τά νέα θρησκευτικά**, καθὼς καί μέ τήν Ἱερά Ἐπαρχιακή Σύνοδο τῆς Κρήτης, ἡ ὁποία ἐπεσήμανε τόν ἐνυπάρχοντα θρησκευτικό συγκρητισμό στά νέα προγράμματα.

Ζητοῦμε ἀπό τόν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας, τόν Πρωθυπουργό, τό Ὑπουργεῖο Παιδείας, τήν ἐλληνική Βουλή καί τά ἐλληνικά πολιτικά κόμματα νά σεβαστοῦν τά δημοκρατικά καί τά θρησκευτικά μας δικαιώματα καί νά συμβάλουν μέ τίς ἐνέργειές τους:

1. Στήν ἄμεση ἀπόσυρση τῶν Νέων Προγραμμάτων καί Βιβλίων τοῦ Μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν:

α) Ἐπειδή ἀποδομοῦν, ἀνατρέπουν καί ἀλλάζουν ἐκ βάθρων τήν ὀρθόδοξη χριστιανική πίστη, πού δώσαμε ὡς γονεῖς καί κηδεμόνες στά παιδιά μας.

β) Ἐπειδή ἐξισώνουν καί ἀναμειγνύουν, μέ ἀντιπαιδαγωγικό καί ἀντορθόδοξο τρόπο, τίς χριστιανικές ἀλήθειες μέ τίς ἀντιχριστιανικές διδασκαλίες τῶν θρησκευτικῶν καί στή συνέχεια χορηγοῦν αὐτήν τήν πολτοποιημένη διδασκαλία στά παιδιά μας, προξενώντας τους ἀνεπανόρθωτη καί ἐπικίνδυνη θρησκευτική σύγχυση, πού τά ὀδηγεῖ στόν συγκρητισμό, στήν πανθρησκεία, στόν ἀγνωστικισμό καί ἐνδεχομένως στήν ἀθεΐα.

2. Στήν ἄμεση θεραπεία τῆς νοσηρῆς καταστάσεως, πού ἔχει δημιουργηθεῖ στά σχολεῖα καί στήν κοινωνία μας

τά τελευταῖα χρόνια, μέ τό διαρκῶς διογκούμενο πρόβλημα τῶν Θρησκευτικῶν, μέσα ἀπό μία ὑγιῆ καί **σταθερή λύση τοῦ προβλήματος πού περιλαμβάνει:**

α) Τήν προσωρινή ἐπαναχορήγηση στά παιδιά μας τῶν βιβλίων πού διανέμονταν ἕως τό 2016.

β) Τήν ἄμεση συγγραφή νέων ὀρθόδοξων Προγραμμάτων καί Βιβλίων μέ τήν συνεργασία τοῦ Ὑπουργείου, τῆς Ἐκκλησίας, τῆς Πανελληνίας Ἐνώσεως Θεολόγων καί εἰδικῶν Θεολόγων καί Παιδαγωγῶν ἀπό ὅλες τίς βαθμίδες Ἐκπαίδευσης, πού νά ἀπνηχοῦν τήν ἐκκλησιαστική διδασκαλία καί εὐσέβεια καί νά προσφέρουν στούς ὀρθόδοξους μαθητές ὀρθόδοξη χριστιανική ἀγωγή μέ τρόπο ἀνόθευτο καί μεθοδολογικά σύγχρονο.

• Ἀνωτάτη Συνομοσπονδία Πολυτέκνων Ἑλλάδος (Α.Σ.Π.Ε.)

καί τά κάτωθι Ὄρθόδοξα Χριστιανικά Σωματεῖα Ἀθηνῶν:

• Ἐνωμένη Ρωμοσύνη (Ε.ΡΩ.)

• Ἐστία Πατερικῶν Μελετῶν

• Πανελλήνια Ἐνωση Θεολόγων (Π.Ε.Θ.)

• Πανελλήνια Ἐνωση Φίλων τῶν Πολυτέκνων (Π.Ε.ΦΙ.Π.)

• Πανελλήνιος Ἐνωσις Γονέων «Ἡ Χριστιανική Ἀγωγή» (Γ.Ε.Χ.Α.)

• Πανελλήνιος Ὄρθόδοξος Ἐνωσις (Π.Ο.Ε.)

• Πανελλήνιος Σύνδεσμος Βορειοπαιρωτικῶν Ἀγῶνα (ΠΑ.ΣΥ.Β.Α.)

• Σύλλογος «Ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἄγιορείτης»

• Σύλλογος Ὄρθοδόξου Ἱεραποστολικῆς Δράσεως «Ὁ ΜΕΓΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ»

• Συντονιστική Φοιτητική Ἐνωση Βορειοπαιρωτικῶν Ἀγῶνα (Σ.Φ.Ε.Β.Α.)

ΜΑΘΗΜΑ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ Ή ΝΕΟΕΠΟΧΙΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ;
 του Αιδεσιμολογιώτατου Πρωτοπρεσβυτέρου π. Ιωάννου Φωτοπούλου,
 έφημερίου Ι. Ν. Αγίας Παρασκευής Αττικής

Ίδιαίτερο ένδιαφέρον παρουσιάζει ή ιστορική –θεολογική έρευνα για τό **ιδεολογικό υπόβαθρο τής σημερινής ομάδος, πού προώθησε τήν αλλαγή στό μάθημα τών Θρησκευτικών.**

Η προσπάθεια τών νέων Θεολόγων τής δεκαετίας του '60 για άπελευθέρωση τής άκαδημαϊκής θεολογίας άπό τόν δυτικό εύσεβισμό καί σχολαστικισμό δημιουργεί μεταξύ άλλων τό περιοδικό ΣΥΝΟΡΟ. Άν καί οί προθέσεις είναι ειλικρινείς όλη αυτή ή προσπάθεια παίρνει τή μορφή μις θεολογικής «έλίτ», (πρόκειται για ένα νέο εύσεβισμό), ή όποία έπηρεάζεται άπό τή θεολογία τής ρωσικής διασποράς καί άνοίγεται στόν μοντερνισμό καί τόν Οικουμενισμό. Αυτή ή εύσεβιστική έλίτ, πού συσκέπτεται καί δρᾶ άνεξάρτητα άπό τά θεσμικά όργανα τής Έκκλησίας στά πρότυπα του εύσεβισμού, θά μπορούσε νά εκφρασθεί ως έξής: «Έμεις οί θεολογικά μορφωμένοι γνωρίζουμε τήν αλήθεια, έμεις θά σας διδάξουμε –στήν Έκκλησία, στους πιστούς– πώς νά πιστεύετε καί πώς νά ζείτε». Η έλίτ αυτή είσχωρεί στόν άκαδημαϊκό χώρο καί χρησιμοποιώντας τρεις πυλώνες, τήν Άκαδημία Θεολογικών Σπουδών, τό περιοδικό ΣΥΝΑΞΗ καί τόν θεολογικό σύνδεσμο ΚΑΙΡΟΣ ένδύεται τόν μανδύα τής λεγομένης «μεταπατερικής θεολογίας» καί ταυτίζεται μέ τίσ επιδιώξεις τής κρατικής έξουσίας. Μετά άπό μακροχρόνιο πόλεμο πρὸς τόν καθαρά όρθόδοξο χαρακτήρα του μαθήματος τών Θρησκευτικών κατηγορείται πλέον για «ιδεολογική μονομέρεια», για «κατηχητισμό», «φρονηματισμό» «μονοφωνία» καί «διαποτισμό» (indoctrination).

Ο ΚΑΙΡΟΣ προτείνει στό Ύπουργείο Παιδείας διαθηρσκευιακό χαρακτήρα για τό μάθημα. Τό μάθημα μ' αυτή τή μορφή εφαρμόζεται πιλοτικά κατά τά έτη 2011-2014. Η Ίερά Σύνοδος κάνει προσπάθειες, για νά κρατηθεί ό όρθόδοξος προσανατολισμός του μαθήματος. Ο Μητροπολίτης Ναυπάκτου κ. Ίερόθεος είσπνγείται στη Σύνοδο τής Ίεραρχίας νά γίνουν συζητήσεις μέ τό Ύπουργείο Παιδείας επί τή βάσει τών παλαιών βιβλίων τών Θρησκευτικών. Οί συζητήσεις τελικά γίνονται βάσει του Νέου Προγράμματος χωρίς ούσιαστικό άποτέλεσμα. Τό Νέο Πρόγραμμα υίοθετείται τελικά τόν Σεπτέμβριο του 2016 καί τό 2017 εκδίδονται οί λεγόμενοι Φάκελοι του μαθήματος τών Θρησκευτικών.

Άς δοϋμε λοιπόν τώρα τά νέα βιβλία.

Άπευθυνόμενοι οί συγγραφείς στα παιδάκια τής Δ' Δημοτικού γράφουν στα είσαγωγικά: «Βασικός σκοπός του Α Κύκλου είναι νά έχουμε μιά πρώτη γνωριμία μέ τόν κόσμο τής θρησκείας κυρίως του Χριστιανισμού καί τής Όρθοδοξίας καί νά έξοικειωθούμε μέ τό παγκόσμιο θρησκευτικό φαινόμενο». Τό ίδιο γράφουν καί για τούς έφήβους Β' Λυκείου: «Στό πλαίσιο του θρησκευτικού γραμματισμού... θά έμβαθύνετε στην προσωπική σας αυτόγνωσία καί τήν προσωπική τοποθέτηση άπέναντι στις όψεις του θρησκευτικού φαινομένου» (σ. 3). **Τό μάθημα γίνεται διαθηρσκευιακό. Μαθαίνεις άπό τό τωρινό μάθημα, όπως είπτε έπιτυχώς ό άγιος Ναυπάκτου, όχι για τίσ θρησκείες (θρησκευιολογικό) αλλά άπό τίσ θρησκείες (διαθηρσκευιακό), συγκρίνοντας τίσ δικές σου έμπειρίες**

μέ τις έμπειρίες τών ποικίλων θρησκευών πού προσφέρει τό Νέο Πρόγραμμα Σπουδών, γιά νά τοποθετηθείς άπέναντι στό θρησκευτικό φαινόμενο.

Έχουμε μπροστά μας ένα τεράστιο όγκο θρησκευτικού καί μή ύλικού, «πλίνθους καί κεράμους άτάκτως έρριμένους»: Άποσπάσματα από τήν Άγία Γραφή, τό Κοράνι, τίς Βέδες. Εικόνες βυζαντινές, δυτικές, μοντέρνες. Φωτογραφίες, σκίτσα. Πατερικά κείμενα, λόγια γκουρού, διακηρύξεις, αποφάσεις κρατικών καί εκκλησιαστικών φορέων, ποιήματα, τραγούδια έλληνικά καί ξένα, λαϊκά παραμύθια. Πρός τί, άναρωτιέται κανείς, αυτός ό άτακτος καταγισμός; Η άπάντηση θά δοθεί από τήν άνάλυση πού άκολουθεί.

Στήν Γ΄ Δημοτικού ξεκινάει τό «ταξίδι στό κόσμο τής θρησκείας», όπου «θά άνακαλύψουμε τήν όρθόδοξη χριστιανική παράδοση, αλλά καί κάποια στοιχεία από τήν παράδοση άλλων θρησκειών». Άμέσως άκολουθεί ή ένότητα «Όλοι μαζί» μέ τραγούδια καί ποιήματα φωτογραφίες χριστιανών καί μουσουλμάνων, ιστορίες από τήν Παλαιά καί Καινή Διαθήκη. Ύστερα γιορτές χριστιανών, γιορτές Έβραίων καί Μουσουλμάνων. Θρησκευτικά σύμβολα Χριστιανών (ό σταυρός στους Καθολικούς καί Προτεστάντες), Έβραίων καί Μουσουλμάνων. Άργίες: Κυριακή τών Χριστιανών, Σάββατο τών Έβραίων, Παρασκευή τών Μουσουλμάνων. Γιά νά είμαστε δίκαιοι τό ύλικό γιά τόν Χριστιανισμό είναι περισσότερο καί πολύ προσεγμένο, όμως τό μικρό παιδί μπολιάζεται στή διαθρησκευτική νοοτροπία. Πρέπει π.χ. νά δει τό έσωτερικό του τζαμιού καί νά μάθει τί είναι καί τί κάνει ό μουεζίνης καί ό ιμάμης. Δέν ξέρω τί νόημα έχει επίσης άνάμεσα στίς καρικατούρες του Άϊ-Βασίλη, ή Befana, μιά μάγισσα πάνω στήν ιπτάμενη σκούπα της πού μοιράζει

δώρα στά παιδιά.

Στή Δ΄ Δημοτικού τό μάθημα ξεκινάει μέ τήν ένότητα: «Όταν οί άνθρωποι προσεύχονται» πού διακοσμείται μέ εικόνα του Άγ. Σεραφείμ του Σάρωφ, καί φωτογραφίες Μουσουλμάνων καί Έβραίων πού προσεύχονται. Άκολουθούν τά λόγια: «μέ τήν προσευχή οί άνθρωποι προσπαθούν νά επικοινωνούν μέ τόν Θεό πού πιστεύουν... Όταν προσεύχονται οί άνθρωποι, μπορούν νά εκφράζουν χαρά, φόβο, λύπη, νά εύχαριστούν τόν Θεό νά ζητούν συγχώρηση, νά τόν παρακαλούν γιά κάτι». Προσευχή του Φραγκίσκου τής Άσσίζης, ό όποιος, σημειωτέον παρελαύνει σέ όλα τά βιβλία ως άγιος. Μαζί μέ παραθέματα από τήν Παλαιά καί Καινή Διαθήκη παρατίθενται προσευχές τών Έβραίων καί ή έναρκτήρια Σούρα, ή βασική προσευχή τών Μουσουλμάνων. Στή συνέχεια ή παρουσίαση τής Παναγίας καί ή διδασκαλία του Κορανίου γιά τήν Παναγία. Μιλώντας τό βιβλίο γιά τά «σπουδαία παιδιά» παρουσιάζει τό γυμνό άγαλμα του Δαβίδ. Στό μάθημα γιά τό βάπτισμα ύπονομεύεται τό όρθόδοξο βάπτισμα, άφοϋ ό «όρθόδοξος ιερέας τό μωρό τό “βυθίζει τρεις φορές στό νερό”, ό καθολικός “δέ βυθίζει τό παιδάκι στό νερό αλλά ρίχνει λίγο [νερό] στό κεφαλάκι του” καί τό χρίσμα “γίνεται, όταν είναι περίπου 10-14 έτών καί είναι σέ θέση νά καταλαβαίνει όσα γίνονται”». Οί προτεστάντες «δέν δέχονται τόν νηπιοβαπτισμό... πιστεύουν πώς ή βάπτισα άποτελεί μιά δημόσια όμολογία πίστεως στόν Θεό πού μπορεί καί πρέπει νά κάνει ένας άνθρωπος πού είναι αρκετά μεγάλος γιά νά κατανοεί τί πιστεύει». Ο νοών νοείτω. Παρατίθενται τελετές ένηλικιώσεως Ίουδαίων καί Μουσουλμάνων. Ίεροί τόποι καί προσκυνήματα όρθοδόξων, παπικών καί θρησκειών του κόσμου ένω γράφεται ότι ή Ίερουσαλήμ είναι «ή ιερή πόλη γιά

τίς τρεις μονοθεϊστικές θρησκείες... ένα τόπος πού θά μπορούσε νά δείξει στόν κόσμο ὅτι μποροῦν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι νά συνυπάρξουν εἰρηνικά, χωρίς νά γίνεται ἐμπόδιο ἢ πίστη τους καί ἡ θρησκεία τους». Ἀκολουθεῖ ἡ παρουσίαση τῆς Μέκκας. Μετά «Σεβασμός στή δημιουργία» καί μαζί μέ τόν ἅγιο Γεράσιμο τόν Ἰορδανίτη καί τόν ἅγιο Πορφύριο πάλι ὁ Φραγκίσκος τῆς Ἀσσίζης. Ἀκολουθοῦν ἅγιοι τῶν ὀρθοδόξων καί μετά ἱερά πρόσωπα τῶν θρησκείων: Μωάμεθ, ραββῖνος Ἐλιέξερ καί μετά σύγχρονοι ἀγωνιστές γιά τόν συνάνθρωπο (Όσκαρ Ρομέρο, Λουίθερ Κίγκ, Μαχάτμα Γκάντι). Ἰερά βιβλία τῶν Χριστιανῶν, τῶν Ἑβραίων, τῶν Μουσουλμάνων. Ἀδυνατεῖ βέβαια τό παιδί νά κάνει τίς ἀπαραίτητες διακρίσεις.

Στό βιβλίο τῆς Ε΄ Δημοτικοῦ καί στήν ἐνότητα «μαθητές καί δάσκαλοι» παρουσιάζεται ὁ Χριστός σάν ἕνας ἀπό τούς δασκάλους ἄλλων θρησκείων: τόν Μωάμεθ, Βούδδα, Λάο Τσέ, Κομφούκιο. Στήν ἐνότητα «Συμπόρευση μέ ὄρια καί κανόνες» ἐξετάζεται ἡ ἀξία τῶν κανόνων τοῦ Σχολείου, καί τί λέει σχετικά ὁ πάπας Φραγκίσκος, ἡ Μητέρα Τερέζα καί ὁ Νέλσον Μαντέλα. Στή συνέχεια Οἰκουμενική διακήρυξη ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, ὁ πύργος τῆς Βαβέλ, οἱ δέκα ἐντολές καί ἡ ἐντολή τῆς ἀγάπης. Μετά κανόνες σέ ἄλλες θρησκείες, ἡ χαντίθ τῶν Μουσουλμάνων, ὁ νόμος τοῦ ντάρμα τῶν Ἰνδοιστῶν, ὁ νόμος τῆς μή βίας τῶν Βουδδιστῶν καί ἡ ἀφοσίωση στό Νόμο κατά τή διδασκαλία τῶν Ἑβραίων. **Στή συνείδηση τοῦ παιδιοῦ ὅλα ἐμφανίζονται νά ἔχουν ἰσότημη ἀξία.** Στή ἐνότητα «προχωρᾶμε ἀλλάζοντας» γιά πρώτη φορά σέ ὅλες τίς τάξεις θά μάθουν τά παιδιά ὅτι τό «μυστήριο τῆς μετάνοιας», κατά τήν «Ὄρθοδοξη Ἐκκλησία... ἔχει μορφή συζήτησης καί διαλόγου (sic!) μεταξύ τοῦ

πιστοῦ καί τοῦ ἱερέα. Ὁ ἐξομολογούμενος γονατίζει, ὁ ἱερέας τοποθετεῖ τό πετραχίλι καί διαβάζει συγχωρητική εὐχή». Ἐπειτα γίνεται λόγος γιά τή νηστεία καί τήν ἄσκηση στό Χριστιανισμό καί στίς ἄλλες θρησκείες. Ἀναφέροντας τόν Ἰνδοϊσμό καί τόν Βουδδισμό ὁ συγγραφέας μιλάει γιά τή μετενσάρκωση, τή γιόγκα καί τόν διαλογισμό. Στό κεφάλαιο ἰσότημη-ἀλληλεγγύη-κοινοκτημοσύνη προτείνονται ὡς πρότυπα ἡ μητέρα Τερέζα καί ὁ Ἄλμπερτ Σβᾶίτσερ, ὁ ὁποῖος ὅμως εἶναι γνωστός τέκτονας καί ἀρνητής τῆς Θεότητος τοῦ Χριστοῦ.

Στήν **Στ΄ Δημοτικοῦ** οἱ μαθητές θά μάθουν γιά τούς διωγμούς τῶν πρώτων Χριστιανῶν, ἀλλά καί γιά τούς διωγμούς τῶν Ἑβραίων καί τῶν Μουσουλμάνων. «Θά μάθουν» ὅτι «ἡ μεγαλύτερη χριστιανική κοινότητα (sic!) στήν Ἑλλάδα εἶναι οἱ ὀρθόδοξοι Χριστιανοί. Ἀνάμεσα στίς «κοινότητες προτεσταντικῆς προέλευσης» συμπεριλαμβάνονται οἱ Πεντηκοστιανοί καί οἱ Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά! Στό κεφάλαιο «Ἀναζήτηση τῆς κοινῆς ἐμπειρίας» γράφεται τό ψευδές ὅτι «οἱ περισσότεροι χριστιανοί ἀποδέχονται τά Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας ὡς τρόπο συνάντησης τῶν πιστῶν μέ τόν Θεό καί πηγές ἀγιασμοῦ» ἐνῶ εἶναι γνωστό ὅτι οἱ προτεστάντες δέν ἀναγνωρίζουν μυστήρια. Στή συνέχεια γιά πρώτη φορά οἱ μαθητές μαθαίνουν γιά τό Παγκόσμιο Συμβούλιο Ἐκκλησιῶν (ΠΣΕ). Ἀκολουθεῖ τό κεφάλαιο «Ἰησοῦς Χριστός, τό πρόσωπο πού ἐνώνει τούς Χριστιανούς», πρόταση ἐλλιπής, πού θά ἔπρεπε νά συμπληρωθεῖ μέ τή φράση «μέσα στήν Ἁγία Του Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία». Ἡ συνέχεια «Θρησκείες στή χώρα μου» ξεκινάει μέ τήν ... ἐνθουσιώδη φράση «μιά βόλτα στήν πόλη, στή γειτονιά, στό χωριό μας ἢ μιά ματιά στήν ἱστορία τοῦ τόπου μας μᾶς ὑπεν-

θυμίζει μέ ζωντάνια τή συνύπαρξή μας». Γίνεται λόγος γιά τά σύμβολα καί τά ιερά βιβλία τῶν θρησκειῶν γιά τίς Βέδες καί τίς Οὐπασινάδες, γιά τό Γίν-γιάνγκ τοῦ Ταοϊσμοῦ, γιά τήν ἐπτάφωτη λυχνία τῶν Ἑβραίων, γιά τήν ἡμισέληνο. Δέν φθάνει αὐτό ἀλλά προτείνονται δραστηριότητες γιά νά ἐμπεδωθοῦν στή συνείδηση τῶν παιδιῶν αὐτά τά σύμβολα. Ἀναφέρονται οἱ ἑβραϊκές καί ἰσλαμικές κοινότητες τῆς Ἑλλάδος καί παρουσιάζεται φωτογραφία γιά μιὰ ὑποτιθέμενη διαθρησκευτική συμπροσευχή στή Λέσβο.

Στήν **Α΄ Γυμνασίου** ὁ Μ. Θεοδόσιος καί ὁ Ἰουστινιανός ἐμφανίζονται διώκτες τῶν ἐθνικῶν καί τῶν Ἑβραίων, ἐνῶ ὁ διώκτης τῶν Χριστιανῶν Ἰουλιανός ἀπό κάποια ἐπιστολή του παρουσιάζεται ὡς ἀνεκτικός γιά τούς Χριστιανούς. Προτείνεται ἐργασία: «Φτιάξτε δυό ὁμάδες καί σταθεῖτε ἀπέναντι. Ἡ μιὰ ὁμάδα ἐκφράζει ἐκείνους τούς ἀνθρώπους πού ὑποψιάζονται καί ἐχθρεύονται τούς Χριστιανούς καί ἡ ἄλλη ἐκείνους πού τούς ὑπερασπίζονται. Σκεφθεῖτε καί ἀναφέρετε ἐπιχειρήματα ὑπέρ καί κατά τῶν Χριστιανῶν, ἀνάλογα μέ τήν ὁμάδα στήν ὁποία ἀνήκετε». Στή συνέχεια γιορτές στίς μονοθεϊστικές θρησκείες καί λόγος γιά τήν Τορά καί τό Ταλμούδ, τή Συναγωγή καί βέβαια γιά τόν ἀντισημιτισμό καί τό ὀλοκαύτωμα. Ὁ Μωάμεθ παρουσιάζεται θετικά, ἀφοῦ «στό λόφο Χίρα... βίωσε μιὰ βαθειά πνευματική ἐμπειρία, τήν ὁποία αἰσθάνθηκε ὡς κλίση ἀπό τόν Θεό». Θετική παρουσίαση γιά τόν φρικτό νόμο τῆς Σαρία, τίς γιορτές τῶν Μουσουλμάνων καί στή συνέχεια γιά τό σουφισμό ὡς «ἀγαπητική προσήλωση στόν Ἀλλάχ» μέ ἀφορμή τόν ποιητή-πανθειστή Τζελαλεντίν Ρουμί. Διαβάζουμε: «ἐνδεικτικό τῆς ἐπιρροῆς τοῦ Τζελαλεντίν καί τοῦ σεβασμοῦ πού ἔτρεφαν καί τρέφουν ἀκόμη στό πρόσωπό

του οἱ Χριστιανοί εἶναι ἡ ἐπίσκεψη τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαίου στό Ἰκόνιο τό Δεκέμβριο τοῦ 2004 γιά νά λάβει μέρος στόν ἑορτασμό τῆς 731 ἐπετείου τοῦ θανάτου τοῦ Τζελαλεντίν Ρουμί». Στήν συνέχεια ἄσκηση: «ἐντοπίστε στοιχεῖα πού ἀναδεικνύουν τήν ἱερότητα τοῦ Κοραίου γιά τούς Μουσουλμάνους. Φανταστεῖτε ὅτι ἐκπροσωπεῖτε ὡς Μουσουλμάνοι τό δικαίωμά σας γιά ἕνα δικό σας χώρο προσευχῆς καί ἀπευθύνετε τό αἴτημά σας στό Δήμαρχο».

Ὁ Ἰνδουϊσμός παρουσιάζεται θελκτικά. Διαλογισμός, Ὦμ, μάνταλα, Γάγγης, ἱερά ζῶα, γιορτές, ἀποδημίες, ἱερά κείμενα, ἐνῶ «ἡ ἱερή γραμματεία» τοῦ Βουδδισμοῦ παρουσιάζεται ὡς «μία ἀπέραντη περιοχή, μιὰ ὀλόκληρη βιβλιοθήκη κεμένων, προῖόν ἐπίμονου καί διεισδυτικοῦ στοχασμοῦ». Γίνεται λόγος γιά τόν διαλογισμό καί αὐτοβυθισμό ὡς λατρευτικές πρακτικές. Στή συνέχεια Δαλάι Λάμα, κινεζικές θρησκείες, Κομφούκιος κλπ., διδασκαλία γιά τό Τάο. Οἱ σελίδες 151-155 ἀποτελοῦν **ἀνοιχτή προπαγάνδα ὑπέρ τῶν ἀνατολικῶν θρησκειῶν**, προκαλώντας κίνδυνο στούς ἐφήβους νά «ψαχτοῦν» γιά ἄλλους, ἐξωτικούς δρόμους: «... τό κῦρος τοῦ γκουρού προέρχεται περισσότερο ἀπό τό χάρισμα!» (τά bold εἶναι τοῦ βιβλίου). Ἐπίσης «ὄλοι οἱ γκουρού κατέχουν μιὰ πνευματική γνώση καί ἐμπειρία πού τούς ἐπιτρέπει νά ἐπιδρῶν θετικά στούς ἀνθρώπους!» Μία σελίδα ἀφιερώνεται στό βίο καί τή διδασκαλία τῆς γκουρού Anandamayi Maa, ἡ ὁποία «μετέδιδε στούς ἀνθρώπους τή γνώση πού εἶχε ἀποκτήσει μέσῳ τῆς ἐμπειρίας της, μέ τόν τρυφερό τρόπο πού οἱ Ἰνδές μπερές ἐκπαιδεύουν τά παιδιά τους». Στήν τελευταία σελίδα τοῦ βιβλίου ὑπάρχουν ἀσκήσεις γιά ἐμπέδωση Ἰνδουϊσμοῦ-Βουδδισμοῦ.

Στό βιβλίό τῆς **Β΄ Γυμνασίου** κα-

χῆς, ἡ ὁποία στοχεύει στό νά βάλει τήν Ἐκκλησία στό περιθώριο τῆς κοινωνικῆς ζωῆς. Ἐδῶ ἀπό τόν Μητροπολίτη Δημητριάδος μαθαίνουμε ὅτι «ἡ ἴδια ἡ βιοτή τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ προβάλλεται... ὡς τό πλέον κατάλληλο παράδειγμα δημόσιας μαρτυρίας τῆς πίστεως μέ ἀπόλυτο σεβασμό στή διαφορετικότητα καί συνύπαρξη τῶν ποικίλων ἐπιμέρους κοσμοθεωρήσεων». Προσεκτική ἀνάγνωση τῶν Εὐαγγελίων φανερώνει ὅτι ὁ Χριστός μας ἐλέγχει τήν ἀπιστία τῶν Φαρισαίων στους προφῆτες, καί καθόλου δέν ἀποδέχεται τή «διαφορετικότητα» καί τήν κοσμοθεώρησή τους! Πάλι μετά γίνεται λόγος γιά τόν ἀντισημιτισμό καί τήν ἰσλαμοφοβία, τό σεβασμό τοῦ ἄλλου, τή συνύπαρξη, τίς ἀποφάσεις τῆς Β΄ Βατικανῆς Συνόδου καί γιά τόν διαθρησκευτικό διάλογο. Στήν ὑποενοότητα «Οἰκουμενική κίνηση» φωτογραφία ἀπό τή διαθρησκευτική συνάντηση τῆς Ἀσσίζης.

Παρουσιάζονται «σύγχρονες θρησκευτικές μορφές στήν Ὁρθοδοξία». Μαζί μέ τόν ἅγιο Πορφύριο βρίσκεται ὁ Φλωρόφσκυ, ὁ Κλεμάν, ὁ μητροπολίτης Περγάμου, ὁ Νησιώτης. Ἄλλες χριστιανικές παρουσίες (Μπτέρα Τερέζα, Μπονχέφερ, Λουθερ Κίγκ) καί «ἄλλες θρησκευτικές ἐκφράσεις», ὅπου ἀναφέρεται ὁ Γκάντι.

Στήν ἐνότητα «Ἡ ὀδύνη τοῦ σύγχρονου κόσμου καί τό αἶτημα τῆς σωτηρίας ἀπό τό κακό», παρουσιάζεται ἡ διήγηση γιά τήν πτώση τοῦ ἀνθρώπου καί ἀκολουθεῖ ἀλληγορική ἐρμηνεία, πού δίνει τήν ἐντύπωση ὅτι ἔχουμε στήν Βίβλο ἕνα μύθο. Γίνεται λόγος γιά τή λύτρωση ἀπό τό κακό στόν Ἰνδουϊσμό μέσῳ τῆς ἀνακύκλησης τῶν ψυχῶν (σαμσάρα), γιά τό κάρμα καί τόν σκοπό τῆς γιόγκα καί γιά τή διδασκαλία τοῦ Βούδδα, ὁ ὁποῖος προτείνει τό σβήσιμο κάθε ἐπιθυμίας μέσω τοῦ ὀκταπλοῦ μονοπατιοῦ πού ὀδηγεῖ στήν Νιρβάνα.

Στό βιβλίον τῆς Α΄ Λυκείου παρατίθενται τά λόγια 18 μοντέρνων τραγουδιῶν μέ στόχο τήν προσέγγιση τῶν νέων. Ἴδου μερικοί στίχοι τοῦ τραγουδιοῦ «Ὁ δικός μου Θεός» : «Ὁ δικός μου Θεός, δέν μυρίζει λιβάνι, δέν φοράει στεφάνι κι ἔχει μαῦρα μαλλιά... λούζει φῶς τό κορμί μου καί μέ παίρνει ἀγκαλιά. Ὁ δικός μου Θεός δέν χωράει σέ εἰκόνες, δέν χωράει σέ κανόνες, δέν φοράει χρυσά...».

Πάλι ἡ λατρεία καί οἱ γιορτές σέ ὅλες τίς θρησκείες καί στή συνέχεια ἡ Μ. Σύνοδος διακηρύττει ὅτι «ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἐπρωτοστάτησε εἰς τήν σύγχρονον ἀναζήτησιν ὁδῶν καί τρόπων τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς ἐνότητος τῶν εἰς Χριστόν πιστευόντων». Γιά τήν οἰκουμενιστική κοινότητα τοῦ Ταιζέ τά παιδιά θά διαβάσουν: «Στό Ταιζέ ἀδελφοί μέ διαφορετικό θρήσκευμα, ἐθνικότητα, μόρφωση... ὅλα αὐτά διαφορετικά καί καμμιά φορά ἀντίθετα προσεύχονται καί ἐργάζονται μαζί. Στους σημερινούς νέους εἶναι μάταιο νά μιλάει κανείς γιά κοινωνία, ἐάν δέν μπορεῖ νά τοῦς δείξει ἕνα χῶρο ὅπου δημιουργεῖται ἡ κοινωνία. Ἕνα χῶρο ὅπου νά τοῦς δέχονται ὅπως εἶναι καί ὅπου δέν τοῦς ζητοῦν δογματικό διαβατήριον. Στό κεφάλαιο ΚΑΚΟ (ἁμαρτία, θάνατος, ἀδικία, φανατισμός) δέν γίνεται λόγος γιά τήν ἁμαρτία ἀπό πλευρᾶς ὀρθοδόξου. Γιά τό ποιές εἶναι συγκεκριμένα οἱ ἁμαρτίες, ὅπως διδάσκει ὁ Χριστός καί ἐρμηνεύουν οἱ Πατέρες. Οὔτε λόγος γιά πόλεμο κατά τῶν παθῶν καί ἐξομολόγησι.

Β΄ Λυκείου. Στό κεφάλαιο «Ἀποκαλύψεις στή ζωή τῶν ἀνθρώπων» γίνεται πρῶτα λόγος γιά τήν παρουσία τοῦ Θεοῦ στή φλεγόμενη βία καί μετά ἡ Ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ στό Κοράνι.

Στήν ἐνότητα ΒΙΩΜΑ» διαβάζουμε: «Ὁ Μυστικισμός [ἀποτελεῖ συνήθως τό διαισθητικό στοιχεῖο στή θρησκευτική ἐ-

μπειρία καί] εμφανίζεται σέ όλες σχεδόν τίς θρησκείες, από τίς πιό πρωτόγονες έως τίς πιό εξελιγμένες. Ανάλογα μέ τόν βαθμό τῆς συμμετοχῆς τοῦ Μυστικοῦ στή διαδικασία γιά τήν ἐπιστροφή του στόν Θεό, ὁ Μυστικισμός εμφανίζεται ὡς ἐνεργητικός, θεωρητικός ἢ ἡσυχαστικός». (Αναστάσιος Γιαννουλάτος). **Ἐδῶ ἐξομω-ώνεται ἡ ἐμπειρία τῶν ἁγίων ἡσυχαστῶν μέ τίς ψυχοπαθολογικές ἢ καί δαιμονικές ἐμπειρίες τῶν θρησκείων.**

Στό κείμενο «Γιόγκα καί ἡσυχαστική παράδοση» διαβάζουμε: «Ὁ τρόπος μέ τόν ὁποῖο γίνεται ἡ προσευχή στήν ἡσυχαστική παράδοση παρουσιάζει ὁμοιότητες μέ τήν τεχνική τοῦ διαλογισμοῦ, δηλαδή τῆς γιόγκα. Ἐπειδή καί οἱ δύο ἐπιζητοῦν τήν ἔνωση μέ τό θεῖο, μποροῦν νά χαρακτηριστοῦν ὡς μορφές μυστικισμοῦ. Ὑπάρχουν ὅμως καί διαφορές. Κάποτε, ὅπως συμβαίνει στόν «ὑπερβατικό διαλογισμό», ἡ ἔνωση μέ τό θεῖο ἔχει ὡς σκοπό τή βελτίωση τῆς ὑπαρξῆς σ' αὐτόν τόν κόσμο. Ἡ ἔνωση τοῦ νοῦ τοῦ γιόγκι μέ τό θεῖο εἶναι ὁ συνηθέστερος σκοπός τοῦ γιόγκι. Ἡ συμμετοχή τοῦ ἀνθρώπου στή βασιλεία τοῦ Θεοῦ μέσῳ τῆς ἔνωσης μέ τόν Χριστό εἶναι ὁ τελικός σκοπός τοῦ ἡσυχασμοῦ». Φανερή ἀγνοια τῆς ὀρθοδόξου πνευματικῆς ζωῆς!

Στό κεφάλαιο ΛΥΤΡΩΣΗ ἀπόσπασμα ἀπό τήν «Αναφορά στό Γκρέκο» τοῦ Καζαντζάκη: «**Ὅποιος λέει πῶς ὑπάρχει λύτρωση εἶναι σκλάβος**, γιατί τήν πάσα στιγμή φλωροζυγιάζει κάθε του λόγο, κάθε του πράξη καί τρέμει: Θά σωθῶ; Δέ θά σωθῶ; Θά πάω στόν οὐρανό; Θά πάω στήν Κόλαση; Πῶς μπορεῖ νά ναι λεύτερη μιὰ ψυχή πού ἐλπίζει; **Σωτηρία θά πεῖ νά λυτρωθεῖς ἀπ' ὅλους τούς Σωτῆρες**».

Στήν ἐνότητα ΙΕΡΟ παρουσιάζονται ὁ Ναός τῆς Ἀναστάσεως, ὁ λίθος τῆς Κα-

άμπα, ὁ Γάγγης. Διηγήσεις ἀπό προσκύνημα στή Μέκκα καί στό Γάγγη, ὄχι ὅμως γιά τήν ἐμφάνιση τοῦ ἁγίου Φωτός. Πάλι ἀνάμιξη ὅλων τῶν θρησκείων καί πάλι κάρμα καί «ἀπελευθέρωση» σύμφωνα μέ τόν Βουδδισμό.

Παρακάτω γίνεται λόγος **περί ἱερωσύνης τῶν γυναικῶν**: «Ἀξίζει νά ἐπισημάνει κανεῖς ὅτι ὁ ἀποκλεισμός [τῶν γυναικῶν] αὐτός ἔγινε ἀνεπαισθήτως καί σιωπηρῶς χωρίς δογματική θέσπιση. Ὡστόσο κανεῖς δέν ἐπιτρέπεται νά ἐφρησυχάζει μπροστά σέ τόσο ραγδαῖες καί ἐκρηκτικές ἀλλαγές τῶν ἱστορικῶν πραγμάτων. Τί μέλλει νά πράξει ἡ Ὁρθοδοξία;».

Ὑπάρχει Ἐνότητα γιά τήν πολυπολιτισμικότητα καί τή συνύπαρξη. Ὁ καθηγητής Ἡρακλῆς Ρεράκης σέ ὁμιλία του ἔχει ἀποδείξει ὅτι στήν πατρίδα μας δέν ὑπάρχει πολυπολιτισμικότητα. Πλήν τῶν μουσουλμάνων τῆς Θράκης ὑπάρχουν μόνο διαρκῶς μετακινούμενοι μετανάστες καί πρόσφυγες. Στή ἐνότητα γιά τή «διάσπαση καί ἀντιπαλότητα στήν ἱστορία τῶν θρησκείων» παρουσιάζεται ἡ κοινή Διακήρυξη Πάπα-Πατριάρχου: «... Οἱ Ἐκκλησίες μας ἀναγνωρίζουν ἡ μία τήν ἄλλη ὡς ἀδελφές Ἐκκλησίες». Στήν ἐπομένη σελίδα πίνακας «Κοινωνία τῶν ἁγίων» (χρωματιστές, συγκεχυμένες φιγούρες χωρίς πρόσωπα) καί στή σελίδα 144 φρικτή ἀναπαράσταση τοῦ τροχοῦ τῶν γεννήσεων (σαμσάρα).

Στή σελίδα 119 «ἡ γλῶσσα πρόβλημα τῆς Ἐκκλησίας» μέ κείμενο τοῦ **Μητροπολίτου Μελετίου ὑπέρ τῶν μεταφράσεων τῶν λειτουργικῶν κειμένων**. Ὑστερα κείμενο τοῦ **καθηγητοῦ Πέτρου (ΑΠΘ) ὑπέρ τοῦ χωρισμοῦ Ἐκκλησίας-Πολιτείας**. Κείμενο ὅπου «ἡ βιβλική γλῶσσα» εμφανίζεται «ἐπηρεασμένη ἀπό τούς μύθους τῆς περιοχῆς, ἰδιαίτερα ὅταν οἱ ἀφηγήσεις αὐτές ἀναφέρονται σέ θέματα ὅπως ἡ δημιουργία, ἡ προέλευση

του κακού» (Μιλτ. Κωνσταντίνου ΑΠΘ). Κείμενο του Μ. Μπέγγου υπέρ της Παγκοσμιοποίησης: «πώς αλλιώς θά μπορούσε μιά κοινωνία νά μείνει ανοικτή σήμερα χωρίς τήν παγκοσμιοποίηση;» Κείμενα υπέρ των μεταμοσχεύσεων και της θεωρίας του έγκεφαλικού θανάτου, όπου και ή ψευδής διαβεβαίωση ότι: «ποτέ δέν έχει επανέλθει κάποιος πού σωστά διαγνώσθηκε έγκεφαλικά νεκρός». Στίς σελίδες 185-187 ή συγχώρηση στόν Χριστιανισμό και στό Ίσλάμ. Έννοείται απουσιάζει κάθε αναφορά στην Έξομολόγηση.

Γ' Λυκείου. Έδω ό Μητροπολίτης Περγάμου μās πληροφορεϊ ότι «ή θεωρία της εξέλιξεως κανένα πρόβλημα δέν παρουσιάζει γιά τί θεολογία από τήν άποψη αυτή. Αντίθετα εϊναι ευπρόσδεκτη κατά τό ότι αποδεικνύει ότι ό άνθρωπος εϊναι άρρηκτα δεμένος μέ τήν υπόλοιπη υλική κτίση, καθώς και κατά τό ότι ή νομοσύνη γιά τήν όποία τόσο πολύ καυχάται και μέ τήν όποία καθυποτάσσει και έκμεταλλεύεται τήν υλική κτίση, δέν αποτελεϊ αποκλειστικό ιδίωμα του ανθρώπου αλλά μόνο διαφορά βαθμού, όχι εϊδους από τά ζωα, όπως παρατήρησε ό Δαρβίνος».

Στή σελ. 15 περί γενετικής μηχανικής «οϊ υποψήφιοι γονεϊς εϊναι ελεύθεροι νά διαλέξουν αν θά προβοϋν σε προγεννητικό έλεγχο κι αν θά κινηθοϋν ανάλογα μέ τά αποτελέσματα (αν θά κάνουν εκτρωση). Δέν εϊναι όμως στό χέρι τους νά αποφύγουν τό βάρος της επιλογής πού δημιουργεί ή νέα τεχνολογία. Στή σελ. 27 υπάρχει μιά διήγηση του θρησκευολόγου κ. Ζιάκα, πού εκθειάζει τήν αυτοπυρπόληση ενός γιόγκι, ό όποιος υποτίθεται εϊχε γίνει φίλος του Μ. Αλεξάνδρου, όταν εϊχε φθάσει στην Ίνδία. Διαβάζουμε: 'Ο Καλανός (τό όνομα του γιόγκι) «...άνέβηκε στό σωρό των ξύλων και κάθισε σε στάση "yoga" διαλογιζόμενος. Και ενω οϊ

σάλπιγγες ήχοϋσαν... ό σοφός άσκητής ζωσμένος από τίς φλόγες έμνε άτάραχος ώσπου αποτεφρώθηκε. 'Ο Αλέξανδρος και οϊ πολεμιστές του έμειναν έκπληκτοι... και θαύμασαν τό ψυχικό μεγαλειο του τέκνου της ίνδικής γής πού άρνήθηκε τί δόξα και τά αγαθά του κόσμου, γιά νά εισέλθει μέ τό θάνατό του σε άνωτερη, όπως πίστευε, μορφή ζωής». Στή σελ. 29 περί Κάσμα, 65 περί Άτμαν, του μεγάλου Τάο, ιστορία του Βούδδα. Στίς σελίδες 53-55 όλο οικουμενιστικά κείμενα του ΠΣΕ και της Μ. Συνόδου.

Τό νέο μάθημα λοιπόν έχει σαφώς διαθησκευιακό χαρακτήρα. Όσο κι αν περισσεϋει τό όρθόδοξο υλικό, αυτό δέν βοηθεϊ τόν μαθητή νά εμβαθύνει ή εστο νά γνωρίσει αυθεντικά τήν όρθόδοξη πίστη. Έξ' άλλου αυτό διαβάζουμε στόν όδηγό εκπαιδευτικού Δημοτικού-Γυμνασίου: «Η θρησκευτική μάθηση επιχειρεϊ τήν υπέρβαση της θρησκευτικής άπολυτότητας (δηλαδή τί συμμόρφωση σε χριστιανικές αξίες)» (σ. 58). Η φράση πού υπογραμμίσαμε εϊναι του βιβλίου.

Ό μαθητής βρίσκεται σε διαρκή σύγχυση, διότι:

α) δέν υπάρχει σαφής, αυθεντική όρθόδοξη διδασκαλία, ξεχωρη από τίς άλλοτριες της Έκκλησίας διδασκαλίες, γιά τόν Θεό και τόν άνθρωπο, γιά τήν άμαρτία, τόν πόλεμο κατά των παθών, τήν εξομολόγηση, τήν κάθαρση και τόν άγιασμό του ανθρώπου.

β) ακούγοντας όρθόδοξα μηνύματα δέν μπορεϊ ό μαθητής νά σταθεϊ σ' αυτά και νά εδραιωθεϊ στην όρθόδοξη πίστη, αφού χρησιμοποιεϊται **1) ή μέθοδος των παραθεμάτων.** (Εϊναι ή μέθοδος πού χρησιμοποίησε ό π. Β. Θερμός στό βιβλίο του Έλξη και Πάθος). Καταιγισμός ετερόκλητων παραθεμάτων, των όποιών τήν αξία και τό νόημα δέν μπορεϊ νά δι-

Εύαγγ. Παπανικολάου, συνεργάτης τῆς Ἰ. Μητροπόλεως Γλυφάδας, παρουσίασε σέ εἰσήγησή της στούς Κατηχητές καί τίς Κατηχήτριες. Ὅπως εἶπε, λόγω τῆς διανοητικῆς ἀνωριμότητος καί τῆς ἐλλείψεως ἰκανότητός τους, τά μικρά παιδιά ἀδυνατοῦν νά ἀφομοιώνουν ἀφηρημένες ἐννοιες κλπ. καί ἡ ἀνάμικτη παρουσίαση ὄλων τῶν θρησκευτῶν καί τῶν πρακτικῶν τους **τούς δημιουργεῖ παιδαγωγική καί ἐννοιολογική σύγχυση**. Ἐπιδιώκεται μάλιστα ἡ σύγχυση αὐτή καί στά μεγαλύτερα παιδιά, τά ὁποῖα στό εἰσαγωγικό σημεῖωμα στό βιβλίό τῆς Α΄ Λυκείου διαβάζουν: «Προσπαθῆστε νά προσεγγίσετε τό ὑλικό... μέ ἐλεύθερο πνεῦμα, φαντασία, κριτικό στοχασμό, διάλογο καί πάνω ἀπό ὅλα χωρίς προκαταλήψεις... Ὅλοι μαζί θά προβληματιστεῖτε... θά καταθέσετε ἀπορίες, θά βρεῖτε ἀπαντήσεις, ἀλλά ἴσως ὀδηγηθεῖτε καί σέ φαινομενικά ἀλλά δημιουργικά ἀδιέξοδα».

Μέσα σ' αὐτά τά καλλιεργούμενα ἀδιέξοδα ἐλλοχεύουν οἱ ἐξῆς κίνδυνοι:
α) Τά παιδιά νά διαμορφώσουν σταδιακά τήν ἀντίληψη ὅτι ὅλες οἱ θρησκείες ἔχουν καλά καί κακά στοιχεῖα καί εἶναι ἐξίσου σεβαστές. Ἔτσι τό νέο παιδί δέχεται τά σπέρματα μᾶς ψυχρῆς οἰκουμενιστικῆς ἀδιαφορίας γιά τήν ὀρθόδοξη πίστη.
β) Ἡ πιθανή ἐμπλοκή κάποιων παιδιῶν σέ γκουρουϊστικές ὁμάδες, μιά καί οἱ ἀνατολικές θρησκείες παρουσιάζονται πάλι καί πάλι μέ τά δόγματά τους στούς «φακέλους» μέ ἐλκυστικό, ἐρεθιστικό τρόπο καί **γ)** ἡ μεγάλη πιθανότητα νά γίνει πίστη καί μοναδικό ἐνδιαφέρον τῶν παιδιῶν τά νεοεποχίτικα προτάγματα, τά ἐπουσιώδη γιά τήν ὑπαρξη καί τήν αἰώνια ἐν Χριστῶ ἐλπίδα καί προοπτική μας, δηλαδή **νά καταντήσουν τά παιδιά μας ἀκτιβιστές τῆς Ν. Ἐποχῆς**, πού σημαίνει: λατρευτική προσκόλλησις στό περιβάλλον καί δρά-

σεις γιά τήν προστασία του, ἡ ζωοφιλία καί δράσεις μέχρι παραλογοῦ γιά τήν προστασία τῶν ζώων, ὁ πόλεμος κατά τοῦ ρατσισμοῦ, τῶν διακρίσεων καί δράσεις γιά τήν ἀνευ ὄρων καί ὀρίων ἐγκατάστασις μεταναστῶν στήν πατρίδα μας, διακηρύξεις ὑπέρ τῶν ὁμοφυλοφίλων καί δράσεις γιά ἐξασφάλισις τῶν «δικαιωμάτων» τους, πάλι κατά τῆς ἰσλαμοφοβίας κλπ. Ἐν γένει ὑπάρχει ὁ κίνδυνος **μετά ἀπό τή δεκάχρονη κατήχησις τῆς Νέας Ἐποχῆς, πού προσφέρουν τά βιβλία τῶν Θρησκευτικῶν**, ἡ ζωή τῶν παιδιῶν μας νά δομηθεῖ χωρίς τόν Χριστό καί τήν Ἐκκλησία Του. Κι αὐτό γιατί ἀπουσιάζουν παντελῶς ὅλα τά στοιχεῖα τῆς ἑλληνορθοδόξου ἀγωγῆς.

Ἄνεφερα ὅτι **τά ἀνατολικά θρησκευματα παρουσιάζονται μέ τρόπο ἐλκυστικό. Αὐτό ἔχει μιά αἰτία.** Ἡ θεολόγος κ. Ἐλένη Βασσάλου ὑπεύθυνη τοῦ γραφείου αἰρέσεων τῆς ΠΕΘ σέ εἰσήγησι πού ἔκανε σέ ἡμερίδα τῆς ΕΣΤΙΑΣ ΠΑΤΕΡΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ στίς 23 Σεπτεμβρίου 2016 ἀπεκάλυψε ὅτι **τό νέο πρόγραμμα σπουδῶν τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν κατευθύνεται ἀπό τήν ἰαπωνική βουδδιστική ὁργάνωσις Arigatou**. Μέλος τοῦ Συμβουλίου «Διαθρησκευτικῆς ἠθικῆς ἐκπαίδευσις γιά παιδιά» τῆς ὁργανώσεως αὐτῆς εἶναι ὁ Ἄγγελος Βαλλιανάτος, ἐνῶ συνεργάζεται γιά τήν προώθησι τῶν προγραμμάτων αὐτῶν καί ὁ ἐπίκουρος καθηγητής Δογματικῆς τοῦ ΕΚΠΑ καί σύμβουλος τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας κ. Σταῦρος Γιαγκάζογλου. Τά σεμινάρια γιά τό πιλοτικό νέο πρόγραμμα, πού ἔγιναν στό Διορθόδοξο Κέντρο τῆς Μονῆς Πεντέλης ὑπό τήν αἰγίδα τοῦ «Ἰνστιτούτου Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς» (Ι.Ε.Π.), ἦταν προγράμματα τῆς Arigatou καί ἐκεῖ, ὅπως γράφεται στήν ἰστοσελίδα τῆς ὁργανώσεως, οἱ συμμετέχοντες ἐκπαιδευτικοί

ασκήθηκαν στον διαλογισμό.

Μετά τὰ ἀνωτέρω μποροῦμε νά ποῦ-
με ἀνεπιφύλακτα ὅτι στόχος τοῦ Νέου
Προγράμματος Σπουδῶν εἶναι ἡ συνει-
σφορά του στήν «κοινωνική ἀναδόμη-
ση», στήν «ὀλική ἀνατροπή τῶν δομικῶν
χαρακτηριστικῶν τῆς κοινωνίας» μας.
(Εἶναι λόγια τοῦ καθηγητοῦ Διδακτικῆς
Μεθοδολογίας Ἰωάννου Φύκαρη, πού χρη-
σιμοποίησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἱερόθεος
στήν εἰσήγησή του πρὸς τὴν Ἱεραρχία τῆς
Ἐκκλησίας μας). Νά τό ποῦμε ἀπλᾶ. Πίσω
ἀπὸ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν διακρίσεων,
τοῦ φανατισμοῦ, τοῦ φονταμενταλισμοῦ,
τῆς ἰσλαμοφοβίας, τοῦ ἐθνοφυλετισμοῦ
καὶ τὴν ὑπεράσπιση τῆς διαφορετικότη-
τας, τῆς ἀνεκτικότητας καὶ τῆς εἰρηνικῆς
συνυπάρξεως, πίσω ἀπὸ τίς συμπροσευ-
χές μὲ αἵρετικούς, τίς διαθησκευακές
συναντήσεις καὶ συμπροσευχές κρύβεται
ἡ **λυσσαλέα προσπάθεια καταλύσεως
τῆς ἐθνικῆς μας ἰδιοπροσωπίας καὶ
ταυτότητος, τῆς ἀλλοιώσεως τοῦ ὀρ-
θοδόξου ἡθους καὶ φρονήματος.**

Μποροῦμε σάν Ἕλληνες πολῖτες, γο-
νεῖς, παπποῦδες, θεολόγοι, δάσκαλοι, κα-
τηγητές, κληρικοί, νά μείνουμε ἀδιάφοροι;
Νά μὴν ἀντιδράσουμε στὰ ἀπαράδεκτα
καὶ ἐπικίνδυνα βιβλία, πού δηλητηριάζουν
τὰ παιδιά μας; Κρίνουμε γι' αὐτό ἄδικη τὴ
γνώμη Μητροπολίτου, τὴν ὁποία αὐτὸς
ἐξέφρασε κατὰ τὴ συνέντευξή του τὸν
Ὀκτώβριο 2017 στήν ἐφημερίδα *Κιβωτός
τῆς Ὀρθοδοξίας*: «Καθοδηγούμενοι εἶναι
ὄσοι ἀντιδρῶν γιὰ τό μάθημα τῶν Θρη-
σκευτικῶν. Κάνουν κακό στὰ παιδιά τους
καὶ δημιουργοῦν φονταμενταλιστές καὶ
ἀκραίους». Ἀσφαλῶς ἀληθεύει τό ἀντί-
θετο. Καθοδηγούμενοι δέν εἶναι οἱ Ὀρ-
θόδοξοι Ἕλληνες πολῖτες –ἀπὸ ποιούς

εἶναι;– ἀλλὰ οἱ ἐκπονήσαντες τὰ ἄθλια
προγράμματα καὶ βιβλία. Καθοδηγούμενοι
ἀπὸ τὴ βουδδιστικὴ ὀργάνωση Arigatou!
Κάνουμε κακό στὰ παιδιά καὶ τὰ ἐγγό-
νια μας, πού τοὺς διδάσκουμε νά μένουν
ἐδραῖα στήν ὀρθόδοξη πίστη; Ἔχει μάθει
ὁ καλὸς ἐπίσκοπος ὅτι πολλά παιδάκια
γυρνώντας στό σπίτι τους μμοῦνται τίς
πρακτικὲς τῆς γιόγκα καὶ τῆς ἰσλαμικῆς
προσευχῆς;

Πάντως οἱ γονεῖς πού ἐπέστρεψαν
τὰ νέα βιβλία στό Ὑπουργεῖο καὶ ὄλοι οἱ
Ὀρθόδοξοι Ἕλληνες, ὅπως κάναμε στήν
Πορεία τῆς 23ης Ὀκτωβρίου 2017 ἀπὸ τό
Δημαρχεῖο Ἀμαρουσίου ὡς τό Ὑπουργεῖο
Παιδείας κατὰ τῶν νέων βιβλίων-Φακέλων
καὶ ἀπὸ τὰ Προπύλαια στήν ἐλληνικὴ Βου-
λή στίς 4 Μαρτίου 2018, θά συνεχίσουμε
μὲ εὐπρέπεια καὶ ἀποφασιστικότητα τίς
ἀντιδράσεις μας.

Ζητοῦμε τὴν συμπαράσταση ὄλων. Πρὸ
πάντων χρειάζεται νά ἐμπνεύσουμε **στὰ
παιδιά μας, ὄχι πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ
πνεῦμα Ὁμολογίας.** Ἦδη ἔχουμε τέτοια
δείγματα μικρῶν παιδιῶν πού μὲ θάρρος
δίνουν τὴ μαρτυρία τους σὸν ἰδιόμορφο
στῖβο τῆς τάξης τους καὶ πολλές φορές
χαλᾶνε τίς πλεκτάνες πού στήνει ἡ μέ-
θοδος τῶν ἀντίχριστων βιβλίων. «Κράτει
ὁ ἔχεις» (Αποκ. 3,11) μᾶς ζητεῖ ὁ Κύριος
καὶ ὁ Ἀπόστολος μᾶς προτρέπει «Ἔχο-
ντες οὖν ἀρχιερέα μέγαν διεληλυθότα
τούς οὐρανούς, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Θε-
οῦ, κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας» (Εβρ. 4,14).
**Αὐτὸν τὸν Ἰησοῦ ἔχουμε «ἀρχιερέα
μέγαν» καὶ ἐλπίζουμε στήν κραταῖα
Του βοήθεια γιὰ τὴν ἐξάρθρωση τοῦ
Νέου ἀντιχρίστου προγράμματος τοῦ
μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν.**

**ΤΑ ΠΑΤΕΡΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΣΤΑ ΝΕΑ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ
ΔΗΛΑΔΗ ΣΤΟΥΣ «ΦΑΚΕΛΟΥΣ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ»
ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ, ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ, ΛΥΚΕΙΟΥ
του κ. Θεοδώρου Κουτσιώρα, Θεολόγου Καθηγητού**

**1. ΜΕΤΑΦΡΑΣΜΕΝΑ ΤΑ ΠΑΤΕΡΙΚΑ
ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ**

Στή συντριπτική τους πλειοψηφία τά πατερικά αποσπάσματα πού υπάρχουν στους «Φακέλους Θρησκευτικῶν», ἐκτός ἀπό τά αποσπάσματα τῶν συγχρόνων πατερικῶν μορφῶν καί τά λατρευτικά αποσπάσματα (ὄχι ὄλα), εἶναι μεταφρασμένα καί δέν συνοδεύονται ἀπό τό αὐθεντικό πατερικό κείμενο. Αὐτό ὀδηγεῖ τούς μαθητές στήν ἀποξένωσή τους ἀπό τήν ἱστορική γλῶσσα τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καί τούς ἀφαιρεῖ τή δυνατότητα σύγκρισης τῆς μετάφρασης μέ τό πρωτότυπο κείμενο.

2. ΠΑΡΑΘΕΣΗ ΕΠΙΛΕΓΜΕΝΩΝ ΠΑΤΕΡΙΚΩΝ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΩΝ

Εἶναι γνωστό ὅτι δύο πρώην ὑπουργοί ἀπό τό 2016 καί ἐξῆς κατήγησαν τόν ὀρθόδοξο χαρακτήρα τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν στήν Πρωτοβάθμια καί Δευτεροβάθμια Ἐκπαίδευση

Μέσα στους «Φακέλους Θρησκευτικῶν», κυρίως τοῦ Γυμνασίου καί τοῦ Λυκείου, ὑπάρχει ἓνα πλῆθος μεταφρασμένων πατερικῶν αποσπασμάτων ἀπό τήν πρωτοχριστιανική ἐποχή μέχρι σήμερα. Ἐάν κάποιος τό δεῖ αὐτό ἐπιφανειακά, θά βγάλει τό συμπέρασμα ὅτι οἱ συγγραφεῖς παρέχουν Ὁρθοδοξία στήν αὐθεντική της μορφή. Ὅμως ἡ ἀλήθεια δέν

εἶναι αὐτή. Οἱ συγγραφεῖς μεθοδευμένα καί πονηρά παρακάμπτουν, γιά εὐνόητους λόγους, τά ὁμολογιακά κείμενα τῶν συγκεκριμένων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας. Οἱ συντάκτες ἐπιλέγουν πατερικά κείμενα, στά ὁποῖα δέν εἶναι ἐμφανής ἡ ὁμολογιακή διάσταση τῶν Πατέρων.

Παραθέτουμε πατερικό κείμενο τοῦ Γέροντος Ἰωσήφ, τοῦ νηπτικοῦ ἡσυχαστοῦ τοῦ 20ου αἰῶνα, πού ὑπάρχει στή σελ. 23 τοῦ «Φακέλου Θρησκευτικῶν» τῆς Α΄ Λυκείου:

«Γνώθι σαυτόν»

«Πρώτα απ' ὅλα χρειάζεται το "γνώθι σαυτόν". Δηλαδή να γνωρίσεις τον εαυτό σου, ποιος είσαι. Ποιος είσαι στ' ἀλήθεια, ὄχι ποιος νομίζεις εσύ ὅτι είσαι! Με την γνώση αὐτή γίνεσαι ο σοφότερος των ἀνθρώπων. Με τέτοια ἐπίγνωση ἐρχεσαι σε ταπείνωση καί παίρνεις χάρη ἀπό τον Κύριο. [...] Ο φοβούμενος να γνωρίσει τον εαυτό του, αὐτός βρίσκεται μακριά ἀπό την γνώση. Ἄλλο τίποτε δεν αγαπά, παρά να βλέπει μόνο λάθη στους ἄλλους καί να τους κρίνει. Αὐτός δεν βλέπει στους ἄλλους χαρίσματα, ἀλλά μόνον ελαττώματα - δεν βλέπει στον εαυτό του ελαττώματα, παρά μόνο χαρίσματα. Καί αὐτό εἶναι το χαρακτηριστικό ελάττωμα των ἀνθρώπων του καιρού μας που δεν αναγνωρίζουμε ο ἓνας το χάρισμα του ἄλλου¹».

Τό παραπάνω ἀπόσπασμα αὐτογνωσίας τοῦ νηπτικοῦ Γέροντος Ἰωσήφ σί-

1. Γέροντας Ἰωσήφ ο Ησυχαστής (2011), «Ἐκφρασις Μοναχικῆς ἐμπειρίας», Ἅγιον Ὄρος, Ἐκδόσεις Ι. Μ. Φιλοθέου.

γουρα έχει την αξία του. Άλλα οί συγγραφείς τῶν «Φακέλων Θεησκευτικῶν» δέ θά βάλουν ποτέ κάτι παρόμοιο μέ τό παρακάτω ἀπόσπασμα τοῦ ἰδίου Γέροντος, ὅπου μιλά γιά τόν ἐωσφορικό ἐγωισμό τῶν αἰρετικῶν καί τό πείσμα τῆς παραμονῆς τους στήν αἵρεση:

«ἜΩδε, εἰς αὐτό τό ἀταπεινῶτον φρόνημα κρύπτεται ὁ ἄμετρος ἐγωϊσμός καί ἡ ἐωσφορική ὑπερηφάνεια τῶν αἰρετικῶν καί ὄλων τῶν πλανεμένων, ὅπου δέν θέλουν νά γυρίσουν²»

Σέ μετάφραση:

Ἀκριβῶς σ' αὐτό, δηλ. στήν ἔλλειψη ταπεινοφροσύνης, κρύβεται ὁ πρωτόγνωρος ἐγωϊσμός καί ἡ ἐωσφορική ὑπερηφάνεια τῶν αἰρετικῶν καί ὄλων τῶν πλανεμένων, πού τούς ἐμποδίζει νά ἐπιστρέψουν (στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία).

3. ΑΠΟΣΙΩΠΗΣΗ ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑΣ

Θεωρεῖται λυπηρό τά νέου τύπου Θεησκευτικά Δημοτικοῦ, Γυμνασίου, Λυκείου, πού ἀπό τό σχολικό ἔτος 2017-2018 βρίσκονται στίς τσάντες τῶν μαθητῶν, νά ἀγνοοῦν καί νά διαγράφουν τήν δοκιμασμένη πίστη τῶν Πατέρων καί τῶν Ἁγίων της Ὁρθοδοξίας μας.

Στά μεταλλαγμένα πλέον Θεησκευτικά ἀπουσιάζουν ἐκεῖνα τά πατερικά κείμενα, μέ τά ὁποῖα θά ἐνισχύεται ἡ Ὁρθόδοξη πίστη καί ἡ συνείδηση τῶν παιδιῶν μας. Ἡ παράνομη καί θεσμική ἀπόρριψη τοῦ Ὁρθόδοξου χαρακτήρα τοῦ μαθήματος τῶν Θεησκευτικῶν ὀδηγεῖ σέ μιά τέτοια ἀπαράδεκτη πρακτική. Τά Ἑλληνόπουλα εἶναι κρίμα νά στεροῦνται τά ζωογόνα νάματα τῆς

παράδοσής μας.

Δέ θά συναντήσουμε ποτέ Ὁρθόδοξο πατερικό ὁμολογιακό κείμενο μέ τό ὁποῖο νά καλλιεργεῖται καί νά ἐνθαρρύνεται ἡ Ὁρθόδοξη Χριστιανική συνείδηση, ὅπως ἀπαιτεῖ καί ὁ ἰσχύων νόμος 1566/1986. **Δέν θά δοῦμε ποτέ ἕνα κείμενο σάν τόν παρακάτω κείμενο τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ:**

«Ὅλες οἱ πίστεις εἶναι ψεύτικες· μόνη ἡ πίστη τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν εἶναι καλή καί ἅγια, τό νά πιστεύωμεν καί νά βαπτίζωμεθα εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρὸς, τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Νά εὐφραίνεσθε ὅπου εἴσθε Ὁρθόδοξοι χριστιανοί, καί νά κλαίετε διὰ τούς ἀσεβεῖς καί αἰρετικούς, ὅπου περιπατοῦν εἰς τό σκότος»

Ἀντίθετα οἱ «Φάκελοι Θεησκευτικῶν» μέ προθυμία θά βάλουν ἕνα κείμενο μιᾶς κοινωνικῆς διδασκαλίας τῶν Πατέρων, ὅπως τό παρακάτω τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ:

«6. Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Ἀδέλφια μου, ἡ ἀγάπη έχει δύο ιδιώματα, δύο χαρίσματα. Το ἕνα δυναμώνει τόν ἄνθρωπο εἰς τα καλά καί το ἄλλο ἀδυνατίζει εἰς τα κακά. Εγώ έχω ἕνα ψωμί νά το φάγω καί νά το πῶ, μα εσύ καλά δεν έχεις. Ἡ ἀγάπη με λέγει: Μὴ το τρώγεις μονάχος σου, ἀλλά δώσε καί τόν ἀδελφόν σου. Ἐχω φορέματα, μα εσύ δεν έχεις. Ἡ ἀγάπη με λέγει: Δώσε το ἕνα στον ἀδελφό σου. Ἀνοίγω το στόμα μου νά σε κατηγορήσω, νά σε εἰπῶ ψεύματα, ἡ ἀγάπη ὁμως νεκρώνει το στόμα μου, το βουλώνει. Ἀπλώνω το χέρι νά αρπάξω τα πράγματά σου, ἡ ἀγάπη δεν με αφήνει. Εἶδατε ἀδελφοί μου, τι χαρίσματα έχει ἡ ἀγάπη;»

2. Γέροντος Ἰωσήφ τοῦ Ἠσυχαστοῦ, «Ἐκφρασις Μοναχικῆς ἐμπειρίας». Ἅγιον Ὅρος 1979, Ἐκδόσεις Ἱ. Μονῆς Φιλοθέου, σσ. 202-203.

Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός, Διδαχές» Γ' Λυκείου σελ. 62

Ό,τι τονίζει τήν ύπεροχή και τί μοναδικότητα τῆς Ὁρθοδοξίας υποβαθμίζεται και περιφρονείται από τούς «Φακέλους Θρησκευτικῶν», γιατί ἔρχεται σέ αντίθεση μέ τό πανθρησκευτικό οἰκουμενιστικό πνεῦμα πού ἀπαιτεῖ οἱ μαθητές Δημοτικοῦ, Γυμνασίου και Λυκείου νά μή διαφοροποιοῦνται θρησκευτικά ἀπό Μονοφυσίτες, Ἀρμένιους, Ἀγγλικανούς, Εὐαγγελικούς, Καλβινιστές, Λουθηρανούς και ἄλλους Προτεστάντες. Τό οἰκουμενιστικό πνεῦμα τῆς Νέας Τάξης ἀπαιτεῖ ἐπίσης νά μή διαφοροποιοῦνται οἱ ἴδιοι μαθητές θρησκευτικά ἀπό Καθολικούς, Ἰουδαίους, Μωαμεθανούς και τίς ἄλλες θρησκείες τοῦ κόσμου. Οἱ μαθητές ἐθίζονται στό νά θεωροῦν τίς αἰρέσεις και τίς θρησκείες ισότιμες μέ τήν Ὁρθοδοξία!

4. ΠΑΡΑΘΕΣΗ ΑΙΡΕΤΙΚΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ ΩΣ «ΠΑΤΕΡΙΚΟΥ»

Στή σελίδα 32 τοῦ «Φακέλου Θρησκευτικῶν» τῆς Α' Λυκείου παρατίθεται ἀσεβέστατο κείμενο τοῦ παπικοῦ «ἀγίου», Ἰωάννη τοῦ Σταυροῦ, χωρίς τί δῆλωση ὅτι εἶναι ἕνα αἰρετικό παπικό κείμενο και βέβαια χωρίς κανένα ἀντιρρητικό σχόλιο ἐπ' αὐτοῦ. Ἡ συνειδησιακή σύγχυση τῶν μαθητῶν ἀπό τί μελέτη ἑνός τέτοιου βουδδιστικῆς ἔμπνευσης κειμένου θεωρεῖται ἀναπόφευκτη. Παραθέτουμε ἕνα ἀπόσπασμα, ὥστε ὁ ἀναγνώστης νά ἐξαγάγει τά συμπεράσματά του:

«Για να κατορθώσεις να αποκτήσεις το παν, μην επιθυμῆσεις τίποτα.

Για να κατορθώσεις να αποκτήσεις το παν, μην κατέχεις τίποτα, οτιδήποτε κι αν εἶναι αὐτό.

Για να κατορθώσεις να μάθεις το παν, μην προσπαθήσεις να μάθεις τίποτα.

Για να κατορθώσεις να γίνεις το παν, μην επιθυμῆσεις να γίνεις τίποτα.

Για να κατορθώσεις να φθάσεις ὅπου σου αρέσει, πρέπει να περάσεις ἀπό ὅπου δε σου αρέσει.

Για να κατορθώσεις να φθάσεις αὐτό πού δε γνωρίζεις, πρέπει να περάσεις ἀπό ὅπου δε γνωρίζεις.

Για να κατορθώσεις να φθάσεις σ' αὐτό πού δεν κατέχεις, πρέπει να περάσεις ἀπό αὐτό πού δεν κατέχεις.

Για να φθάσεις σε ὅ, τι δεν εἶσαι, πρέπει να περάσεις ἀπό ὅ, τι δεν εἶσαι.

Για να φθάσεις στην τελεία ηρεμία και γαλήνη, πρέπει να μην επιθυμῆς τίποτα.»

5. «ΠΑΤΕΡΙΚΑ» ΚΕΙΜΕΝΑ ΓΙΑ ΕΝΑ ΠΟΛΥΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟ ΜΟΝΤΕΛΟ!

Ἐνα ἄλλο φαινόμενο πού συναντιέται στούς «Φακέλους Θρησκευτικῶν» και ἔχει σχέση μέ τά πατερικά κείμενα εἶναι ἡ παραποίηση τῶν νοημάτων τους. Αὐτό εἶναι ἀντιεπιστημονικό, ἀνεπίτρεπτο και κακόβουλο. Παρακάτω θά ἀναφέρουμε ἐνδεικτικές περιπτώσεις:

Ὁ «Φάκελος Θρησκευτικῶν» τῆς Α' Γυμνασίου, σελ. 48 ἀναφέρει ὅτι οἱ Χριστιανοί χρησιμοποιοῦσαν βία ἀπέναντι στή βία τῶν ἐθνικῶν:

«Όλα αυτά δε σημαίνουν ὅτι τα πράγματα κυλούσαν χωρίς προβλήματα. Και οἱ δύο πλευρές, χριστιανοί και ἐθνικοί, κατέφευγαν στη βία.»

Ὁ συγκεκριμένος συντάκτης αὐτῆς τῆς σελίδας, γιά νά πείσει τόν μαθητή, καταφεύγει στήν ἰησοῦτικη τακτική «ὁ σκοπός ἀγιάζει τά μέσα». Παραθέ-

τει μεταφρασμένο και παραποιημένο απόσπασμα του Χρυσόστομου, στο οποίο φαίνεται ότι ο Ίερός Χρυσόστομος συμφωνεί με τό ιδεολόγημα του συντάκτη. Νά τί διαβάξει ο μαθητής για τον Ίερό Χρυσόστομο:

«Οι Χριστιανοί δεν είναι σωστό να καταστρέφουν την πλάνη με τον εξαναγκασμό και τη βία, αλλά να απεργάζονται τη σωτηρία των ανθρώπων με την πειθώ, το λόγο και την ηπιότητα³.»

Όμως άλλο είναι τό νόημα αυτής της παραπομπής του άγιου Ιωάννου Χρυσόστομου, όπως φαίνεται από τό αυθεντικό του κείμενο, τό οποίο βέβαια δεν υπάρχει στον «Φάκελο Θρησκευτικών» και τό οποίο κείμενο κακοποιήθηκε από τον μεταφραστή-συντάκτη, γιατί καμία βία δεν άσκήθηκε ποτέ από πλευράς Χριστιανών.

Έπολέμησε μόν αυτούς (σ.σ. τούς Έθνικούς) ουδείς ουδέποτε, ουδέ γάρ θέμις Χριστιανοίς ανάγκη και βία καταστρέφειν τήν πλάνην, αλλά και πειθοί και λόγῳ και προσηνεία τήν τών ανθρώπων εργάζεσθαι σωτηρίαν. Όθεν ουδείς τών τά του Χριστου φρονούντων βασιλεύς δόγματα καθ' ύμων (σ.σ. τών Έθνικών) έθηκε τοιαυτα οία καθ' ήμων οί τά τών δαιμόνων θεραπεύσαντες επενόησαν. Άλλ' όμως τσαύτης απολαύσασα ήσυχίας και ύπ' ουδενός ενοχληθείσα ποτε τής έλληνικής δεισδαμονίας ή πλάνη άφ' έαυτής έσβέσθη και περί έαυτήν διέπεσε καθάπερ τών σωμάτων τά τηκεδόνι παραδοθέντα μακροῦ και μηδενός αυτά βλάπτοντος αυτόματα φθείρεται και διαλυθέντα κατά μικρόν άφανίζεται.»

Σέ μετάφραση:

«Κανείς ποτέ από τούς Χριστιανούς

δέν άσκησε βία κατά τών Έθνικών (ειδωλολατρών). Δέ θεωρείται δίκαιο για τούς Χριστιανούς νά καταστρέφουν τήν πλάνη (τής ειδωλολατρίας) με βία και εξαναγκασμό, αλλά οδηγούν τούς ανθρώπους στή σωτηρία χρησιμοποιώντας τήν πειστικότητα, τή λογική και τήν πραότητα. Κανείς Βασιλιάς εμπνευσμένος από τή χριστιανική διδασκαλία δέν στράφηκε εναντίον τής ειδωλολατρίας. Αντίθετα είναι άδιανοητα τά όσα έκαναν σέ βάρος μας εκείνοι (οί αυτοκράτορες) που ύπηρέτησαν τή δαμονική ειδωλολατρία. Άλλά παρά τό ότι (οί ειδωλολάτρες) έζησαν μέσα σέ τόση μεγάλη ήσυχία και δέν ενοχλήθηκαν από κανένα, εντούτοις ή ειδωλολατρία χάθηκε από μόνη της και έπεσε όπως πέφτουν από τό σῶμα, χωρίς κανείς νά τά άγγίξει, αυτά τά μέλη που για πολύ καιρό έχουν σαπίσει και στή συνέχεια φθείρονται και εξαφανίζονται.»

Στό δεύτερο ένδεικτικό παράδειγμα ο «Φάκελος Θρησκευτικών» τής Α' Γυμνασίου, σελ. 48, επίσης, αναφέρει ότι οί Χριστιανοί χρησιμοποιούσαν βία άπέναντι στή βία τών έθνικών και ο άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος προβάλλεται ότι τιθασσεύει αυτή τή βία τών Χριστιανών: «[Σε μια εποχή σφοδρών συγκρούσεων ο Χρυσόστομος διακηρύσσει ότι]... είναι ύβρις προς τον Θεό να του ζητάμε πράγματα εναντίον των εχθρών μας⁴.»

Όμως και στή δεύτερη αυτή περιπτωση, όπως δείχνει τό απόσπασμα που παραθέτουμε, ο άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος δέν αναφέρεται στις συγκρούσεις μεταξύ Χριστιανών και Έθνικών, αλλά στήν ποιότητα τής προσευχής τών Χριστιανών στήν καθημερινή τους ζωή σέ σχέση με τούς άλλους συνανθρώπους

3. Ιωάννης Χρυσόστομος, Λόγος εις τον μακάριον Βαβύλαν

4. Ιωάννης Χρυσόστομος, Περί του μη δημοσιεύειν τα αμαρτήματα των αδελφών...

καί Χριστιανούς, ὅπως ὁ Χριστός δίδαξε στους πιστούς:

«Οὐκ ἐννοεῖς ὅτι ὕβρις ἐστίν εἰς τόν Θεόν, τό αἰτεῖν κατά τῶν ἐχθρῶν τόν Θεόν; Καί πῶς ὕβρις ἐστι; φησίν. Ὅτι Αὐτός (σ.σ. ὁ Κύριος) εἶπεν, εὐχεσθε ὑπέρ τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν, καί τόν θεῖον τοῦτον εἰσήγαγε νόμον.»

Σέ μετάφραση:

«Δέν καταλαβαίνεις ὅτι ἀποτελεῖ προσβολή πρὸς τόν Θεό νά προσευχήμαστε ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν μας; Καί πῶς γίνεται νά εἶναι προσβολή; Μά τό εἶπε ὁ Κύριος. Νά προσεύχεσθε γιά τό καλό των ἐχθρῶν σας, θεσπίζοντας ἔτσι τόν θεϊκό αὐτό νόμο.»

Παρόμοιο φαινόμενο διαστρέβλωσης πατερικοῦ κειμένου ὑπάρχει καί στό παρακάτω κείμενο τῶν σελ. 97 καί 98 τῶν «Φακέλων Θρησκευτικῶν» τῆς Β' Λυκείου.

Τίτλος: «Πατερική παράδοση γιά τήν κοινωνική συνύπαρξη οπαδῶν διαφορετικῶν θρησκειῶν».

Κείμενο: «Τοῦτο δὲ προστάσσομεν ἐπὶ τῷ μὴ ἀποστρέφειν τοὺς πλησιάζοντας ὑμῖν, εἰδότες καί τὴν συντυχίαν πολλάκις ἐπωφελῆ τοῖς ἀσεβέσιν γεγενῆσθαι τὴν πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς, ἐπιβλαβῆ δὲ μόνην τὴν κατὰ τὴν θρησκείαν κοινωνίαν».

Μετάφραση καί σχόλιο τοῦ «Φακέλου Θρησκευτικῶν»:

«Αὐτό λοιπόν προστάζουμε, νά μὴν ἀποστρέφεστε ὅσους σας πλησιάζουν, γνωρίζοντας ὅτι ἡ συνάντηση των ἀσεβῶν με τοὺς εὐσεβεῖς εἶναι πολλές φορές ἐπωφελής. Ἐπιβλαβής εἶναι μόνο ἡ κοινωνία στὴ θρησκεία. (Κι ἐδῶ εἶναι ὀλοφάνερο ὅτι ἡ φράση ἀσεβής ἀναφέρεται στους ἀλλόθρησκους)⁵ ».

Δυστυχῶς τό ὀλοφάνερο γιά τοὺς «Φακέλους Θρησκευτικῶν» δέν εἶναι ὀλοφάνερο, ἀλλὰ εἶναι ἓνα ψέμα, γιατί οἱ Ἀποστολικές Διαταγές, ὅταν μιλοῦν γιά ἀσέβεια, δέν ἐννοοῦν μόνο τοὺς ἀλλόθρησκους, ἀλλὰ καί τοὺς Ἰουδαίους καί ὅποιοιδήποτε αἰρετικό. **Νά τί γράφεται σέ ἄλλο σημεῖο τῶν Ἀποστολικῶν Διαταγῶν καί ἀπουσιάζει φυσικά ἀπὸ τοὺς «Φακέλους Θρησκευτικῶν»:**

«Διόπερ χρὴ τόν πιστόν φεύγειν τὰς συνόδους τῶν ἀσεβῶν Ἑλλήνων καί Ἰουδαίων καί τῶν λοιπῶν αἰρετικῶν, ἵνα μὴ τῷ συσχολάζειν αὐτοῖς παγίδας λάβωμεν ταῖς ἑαυτῶν ψυχαῖς, ὅπως μὴ συναναστρεφόμενοι ταῖς ἑορταῖς αὐτῶν, αἴτινες ἐπὶ τιμῇ τῶν δαιμόνων ἐπιτελοῦνται, κοινωνήσωμεν αὐτοῖς καί τῆς ἀσεβείας.»

Σέ μετάφραση:

«Ὁ Ὁρθόδοξος δέν πρέπει νά βρῖσκεται σέ συναθροίσεις εἰδωλολατρῶν, Ἰουδαίων ἢ ἄλλων αἰρετικῶν, γιατί εἶναι ἀσεβεῖς. Ἡ συναναστροφή μαζί τους κρύβει παγίδες. Ὑπάρχει κίνδυνος νά γίνουμε καί ἐμεῖς ἀσεβεῖς ὅπως αὐτοί, ἂν συμβεῖ νά συμμετέχουμε σέ γιορτές τους πού τελοῦνται πρὸς τιμὴ τῶν δαιμόνων.»

Μετά τὰ παραπάνω γεννιέται εὐλόγη τό ἐρώτημα. **Γιατί ἀσκεῖται μιά τέτοια ὠμὴ παραπληροφόρηση τῶν Ὁρθόδοξων μαθητῶν;** Εἶναι ἐπιστημονικό νά διαστρέφουμε καί νά συμπιέζουμε τὴν πατερική μας παράδοση, γιά νά εὐθυγραμμιστεῖ μὲ τίς ἰδεολογικές μας προκαταλήψεις;

6. ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΟ ΕΛΛΕΙΜΜΑ ΣΕ ΠΑΤΕΡΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

Σέ ἀρκετά μεταφρασμένα πατερικά

5. Διαταγές τῶν Ἀποστόλων, Δ', X | ΒΕΠ 2, 72,40-73,4).

κείμενα τῶν «Φακέλων Θρησκευτικῶν» παρατηρεῖται ἀκόμα τό φαινόμενο μιᾶς ἄσχετης μέ τό πρωτότυπο κείμενο μετάφρασης. Στή Β΄ καί στήν Γ΄ Γυμνασίου (σ. 95 καί 114 ἀντίστοιχα) παρατίθεται ἕνα κείμενο τοῦ ἱεροῦ Χρυσόστομου μόνο σέ μετάφραση –καί μάλιστα λαθεμένη– μέ τήν ἐπιγραφή:

Ο Ἰωάννης Χρυσόστομος για την κοινωνική αδικία.

«Δε φρίττεις, ἄνθρωπε, δεν κοκκινίζεις ἀπό ντροπή, ὅταν χαρακτηρίζεις ἐπιτιθέμενο αὐτόν που παλεύει για το ψωμί του; Αὐτός, αν και φέρεται ἐπιθετικά, ὡστόσο δικαιούται τη συμπάθειά μας, γιατί τόσο πολύ πιέζεται ἀπό την πείνα, ὥστε αναγκάζεται να φορέσει το προσωπεῖο της ἐπιθετικότητας. [...] Και πρέπει να σου πω ἀκόμα πως αὐτός που ἐπιτίθεται στην πραγματικότητα εἶσαι συ, γιατί αν και ἔρχεσαι τακτικά στην Ἐκκλησία και ἀκούς τα κηρύγματα μου, στην αγορά εν τούτοις προτιμάς και το χρυσάφι και τις ἐπιθυμίες και τις ἀνθρώπινες φιλίες σου, παρά τις δικές μου προτροπές⁶».

Στό παραπάνω κείμενο ὁ μεταφραστής μεταφράζει ἀνεπιτυχῶς τή λέξη «ἐπιθέτης» τοῦ πρωτότυπου κειμένου μέ τή μετοχή «ἐπιτιθέμενος». Ὅμως ὁ ἱερός Χρυσόστομος δέν λέει κάτι τέτοιο. Ἐπιθέτης εἶναι ὁ ζητιάνος, ὁ κατεργάρης, ὁ ἀπατεώνας καί φυσικά ἐπιθεσις ἐδῶ σημαίνει ἐπαιτεία. Ὁ μαθητής εἶναι λογικό νά παγιδευτεῖ ἀπό μία τέτοια μετάφραση, ἐννοώντας ὅτι αὐτός πού παλεύει γιά τό ψωμί του εἶναι ἕνας κοινός ἐργάτης, ὁ ὁποῖος στρέφεται ἐναντίον τοῦ ἐργοδότη του!

Παραθέτουμε τό πρωτότυπο κείμενο, τό ὁποῖο ἀπουσιάζει ἀπό τούς

«Φακέλους Θρησκευτικῶν» καί ἀξίζει κάποιος νά τό δεῖ μέ προσοχή.

«Οὐ φρίττεις, ἄνθρωπε, οὐκ ἐρυθρίῃς, ἐπιθέτην ὑπέρ ἄρτου καλῶν; Εἰ δέ καί ἐπίθεσιν ὁ τοιοῦτος ποιεῖ, διά τοῦτο καί ἐλεεῖσθαι δίκαιος, ὅτι οὕτως ὑπό λιμοῦ πιέζεται ὡς τοιοῦτον ὑποδοῦναι προσωπεῖον... καί γάρ ἐπιθέτης εἶ, εἰς μέν ἐκκλησίαν εἰσιῶν συνεχῶς, καί νόμων ἀκούων τῶν ἐμῶν, ἐν δέ τῇ ἀγορᾷ καί χρυσίον καί ἐπιθυμίαν καί φιλίαν καί πάντα ἀπλῶς προτιμῶν τῶν ἐμῶν ἐπιταγμάτων.»

Ἡ σωστή ἀπόδοση τοῦ πατερικοῦ κειμένου:

«Δέν τρομάζεις, ἄνθρωπε, δέν κοκκινίζεις ἀπό ντροπή, ὅταν ἀποκαλεῖς ἀπατεῶνα ἕνα ζητιάνο πού σοῦ ζητᾷ ψωμί; Ἀκόμα καί νά εἶναι ὁ ζητιάνος ἀπατεώνας ἐπιβάλλεται νά τόν βοηθήσεις, γιατί τόσο πιέζεται ἀπό τήν πείνα, ὥστε ἀναγκάζεται νά φορέσει τή μάσκα τοῦ ζητιάνου...(Ἀλλά καί σένα ὁ Θεός ποτέ δέ σοῦ εἶπε): –(φύγε), παρά τό ὅτι φορᾷς τή μάσκα τῆς ἀπάτης (ὑποκρισίας). Ἐνῶ τακτικά ἐκκλησιάζεσαι καί ἀκούς τά λόγια μου, ὅμως στήν καθημερινή ζωή προτιμᾷς ἀντί γιά τίς ἐντολές μου τό χρῆμα, τά πάθη καί τίς (κατακριτέες) φιλίες.»

Μέ τά ὅσα εἰπώθηκαν παραπάνω γίνεται φανερό ὅτι ἀκόμα καί ἡ παράθεση πατερικῶν κειμένων στούς «Φακέλους Θρησκευτικῶν» δέν εἶναι καθαρῆ. Εἶναι αὐτονόητο ὅτι καταδικάζονται αὐτοῦ του εἴδους οἱ μεθοδεύσεις, οἱ ὁποῖες γιά ἕνα ἀκόμα λόγο καθιστοῦν ἀκατάλληλους καί ἐπικίνδυνους τούς «Φακέλους Θρησκευτικῶν», πού πρέπει νά ἀποσυρθοῦν, προτοῦ ἢ καταστροφῆ γίνει ἀνεπανόρθωτη.

6. Ἰωάννου Χρυσόστομου, Ἑρμηνεία στήν πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολή, ΕΠΕ τ. 17, σ. 226.

✻ ≡ ≡ ≡ ΕΝΑΣ ΝΕΟΣ ΑΓΙΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΜΑΣ ≡ ≡ ≡ ✻

ΑΓΙΟΣ ΙΑΚΩΒΟΣ ΤΣΑΛΙΚΗΣ, Ο «ΜΕ ΣΥΓΧΩΡΕΙΤΕ»

Ἡ μνήμη του στὶς 22 Νοεμβρίου

Ἡ Μικρὰ Ἀσία πού γέννησε τόσους Ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας, εἶναι ἡ γενέτειρα τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου Τσαλίκη. Ὁ Ἅγιος γεννήθηκε τὸ 1920 στὸ Λιβίσι τῆς Μάκρης ἀπέναντι ἀπὸ τὴν Ρόδο.

Ἡ οἰκογένειά του ἦταν εὐπορη. Ὁ μεγάλος της ὄμως πλοῦτος ἦταν ἡ εὐσέβεια καὶ ἡ ἀγνή χριστιανικὴ της πίστη. Τὸ γενεαλογικὸ δέντρο τοῦ Ἁγίου ἔχει νὰ καυχηθεῖ γιὰ ἑπτὰ γενεές ἱερομονάχων, ἕναν ἀρχιερέα καὶ ἕναν Ἅγιο.

Βασικὸ καὶ καθοριστικὸ ρόλο στὴν ζωὴ τοῦ Ἁγίου ἔπαιξε ἡ προσωπικότητα τῆς εὐσεβεστάτης καὶ ἀσκητικῆς μητέρας του Θεοδώρας. Ὁ ἴδιος ὁ Γέροντας τὴν ἀποκαλοῦσε ἀσκήτρια.

Τὸ 1952, ἀφοῦ ὑπηρέτησε τὴν στρατιωτικὴ θητεία του, ἦλθε στὸ μοναστήρι τοῦ Ὁσίου Δαυὶδ τῆς Εὐβοίας, ὅπου ἔμεινε ἐπὶ 39 χρόνια μέχρι τῆς κοιμήσεώς του 21 Νοεμβρίου τοῦ 1991.

Ἀρχικὴ ἐπιθυμία τοῦ Ἁγίου ἦταν νὰ πάει στοὺς Ἁγίους Τόπους καὶ ἐκεῖ νὰ ζήσει στὴν ἔρημο, θεώρησε ὅμως καλὸ, πρὶν ξεκινήσει, νὰ ἐπισκεφθεῖ τὴν μονὴ τοῦ Ὁσίου Δαυὶδ καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν βοήθειά του. Ἡ ὀλοζώντανη ὅμως ἐμφάνισις τοῦ Ὁσίου, πού τὸν ὑποδέχθηκε, καὶ ἡ οὐράνια καὶ παραδείσια πολιτεία τῶν ἀσκητῶν πού εἶδε μπροστά του σὲ ὄραμα, τὸν ἔκαναν νὰ ὑποσχεθεῖ στὸν Ὁσιο ὅτι θὰ παραμείνει στὸ μοναστήρι.

Ἡ φήμη τῆς μονῆς γιὰ τὰ θαύματα τοῦ Ὁσίου Δαυὶδ, τὸν ἀγιασμένο ἡγούμενό της καὶ τὴν ἀβραμιαία φιλοξενία τῶν πατέρων της, ξεπερνᾶ τὰ ὄρια τῆς Εὐβοίας. Ὁ Ἅγιος,

ὡς γνήσιος ἀνατολίτης, μιλοῦσε καὶ φώτιζε τίς πικραμένες ψυχές μὲ ἱστορίες καὶ παραβολές, γιὰ νὰ ἀκούγονται γλυκύτερα οἱ ἱαματικές του συμβουλές. Μέσα στὸν ναὸ γινόταν ἄλλος ἄνθρωπος. Ἐπίγειος ἄγγελος «συλλειτουργῶν», ὅπως ὁ ἴδιος ἔλεγε, «μὲ Χερουβεὶμ καὶ Σεραφεὶμ». Εἶδε ἀγγέλους Κυρίου νὰ παραλαμβάνουν τίς μερίδες τῶν μνημονευομένων καὶ νὰ τίς ἐναποθέτουν σάν προσευχές στὸν θρόνο τοῦ Δεσπότη Θεοῦ, ἢ κεκοιμημένους μὲ τὰ χέρια ἀνοιχτά νὰ τοῦ ζητοῦν νὰ τοὺς βγάλει μερίδα, καὶ, ὅταν τὸ ἔκανε, τοὺς ἔβλεπε νὰ φεύγουν ἀναπαυμένοι.

Ὡς πνευματικὸς πατέρας, διέπρεψε μὲ τὴν πολλή του ἀγάπη. Θυσιαζόταν γιὰ ὅλους.

«Ὁ κόσμος» ἔλεγε στὴν συνοδεία του, «οὔτε νὰ φάει ζητάει οὔτε νὰ πιεῖ, ζητάει τὴν ἀγάπη σας. Ἄν μπορούμε νὰ τὸ κάνομε αὐτό, θὰ ἐπιτύχουμε στὴν ζωὴ μας ὡς μοναχοί». [...]

Ὁ Ἐπίσκοπος Μόρφου Νεόφυτος ἀναφερόμενος στὴν φράση «μὲ συγχωρεῖτε», πού τόσο συχνά ἔλεγε ὁ γέροντας, μᾶς λύνει τὴν ἀπορία μὲ τὸν ἐξῆς διάλογο πού εἶχε μαζί του.

– Γέροντα, ὅταν μιᾶτε, λέτε συνεχῶς «μὲ συγχωρεῖτε», μήπως αὐτό εἶναι ἕνα τίς;

– Ὁχι, παιδί μου, δέν εἶναι κουσούρι καὶ κακὴ συνήθεια. Σέ μερικούς ἀνθρώπους ὑπάρχει διπλὴ ὄρασι. Ἡ μία ὄρασις εἶναι νὰ βλέπεις τὰ αἰσθητά, τὴν ἴδια ὥρα ὅμως, βλέπω καὶ ὅ,τι σκέφτεσαι καὶ ὅ,τι ἐπιθυμεῖς, καὶ ἂν ἐσύ λές, ἄχ αὐτὸν τὸν χαζὸ Ἰάκωβο, τάχατε βλέπει Ἁγίους

καί Ἀγγέλους καί σκανδαλίζεσαι μέ αὐτά πού σᾶς λέω, τότε γι' αὐτό λέω «μέ συγχωρεῖτε». Ἐπειδή ἐσύ σκανδαλίζεσαι μέ τίς ἀποκαλύψεις καί ὁράσεις πού λέω. Ὑπάρχουν ὅμως καί μερικοί πού μέ θαυμάζουν καί λένε, μά τί μέγας Ἅγιος εἶναι αὐτός, νά βλέπει ἀγγέλους καί δαίμονες, Ἅγιους καί τίς ψυχές τῶν νεκρῶν, καί μέ θαυμάζουν καί μέ νομίζουν Ἅγιο. Λέω καί σέ αὐτούς τότε, «μέ συγχωρεῖτε», γιατί εἶναι καί αὐτοί πλανεμένοι.

Ὁ Ἅγιος Πορφύριος περιμένοντας καί ἐκεῖνος τήν δική του κοιμῆση στό Ἅγιον Ὅρος εἶπε γιά τόν Ἅγιο: «Ἐκομήθη ὁ Γερο-Ἰάκωβος, ἓνας ἀπό τούς μεγαλύτερους Ἁγίους τοῦ αἵωνα μας. Εἶχε μεγάλο διορατικό καί προορατικό χάρισμα, τό ὁποῖο ἔκρυβε ἐπιμελῶς γιά νά μὴν δοξάζεται».

Νά ἔχουμε τήν εὐχή του καί οἱ προσευχές του νά σκεπάζουν τήν Ἑλλάδα μας καί τόν κόσμον ἅπαντα.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΝΗΜΗ

Γιά νά θυμοῦνται οἱ παλαιοί καί νά μαθαίνουν οἱ νεώτεροι

**Η ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ ΤΟΥ ΓΡΗΓΟΡΗ ΑΥΞΕΝΤΙΟΥ (†3 Μαρτίου 1957)*
τοῦ Αὐγουστίνου Αὐγουστῆ**

Κάθε Μάρτη, ἡ σκέψη γυροφέρνει ξανά καί ξανά στή μνήμη τῆς ὄσιας μορφῆς τοῦ Γρηγόρη Αὐξεντίου. Κάθε Μάρτη, ἡ Κύπρος ἀνηφορίζει ταπεινά καί γιορτάζει εὐλαβικά μπροστά στό κρησφύγετο τοῦ ὑπαρχηγοῦ τῆς Ἐθνικῆς Ὀργάνωσης Κυπρίων Ἀγωνιστῶν (ΕΟΚΑ) στοῦ Μαχαιρᾶ τᾶ ὄρη. Κάθε Μάρτη, ὁ ὅπου γῆς Ἑλληνισμός σκύβει εὐλαβικά καί προσκυνᾷ τόν **μεγάλο Ἕλληνα, τόν πιστό Χριστιανό, τόν ἀνιδιοτελεῆ πατριώτη**, τόν πρῶτο μεταξὺ τῶν πρώτων πού ἔδωσαν τή ζωή τους γιά τήν πανώρια λευτεριά καί τήν αἰώνια Ἑλλάδα.

Τόν Γρηγόρη Αὐξεντίου, τόν γιό τοῦ Πιερῆ καί τῆς Ἀντωνοῦς, ἀπό τήν κατεχόμενη σήμερα κωμόπολη, ἥρωομάνα Λύση. «Τό μόνο πού ἀγαποῦσε ἀπό μωρό ἦταν ἡ Ἑλλάδα καί ἡ Ἐλευθερία», ἀφη-

γεῖται ἡ μάνα του. «Δέν ἦταν σάν τά ἄλλα παιδιά», ἀναφέρει ὁ πατέρας του. «Ἀπό παιδί μέ ρωτοῦσε καί μέ ξαναρωτοῦσε γιά τούς ἥρωες τοῦ '21, γιά τούς ἀγῶνες τοῦ γένους». «Ὁ Γρηγόρης ἀγωνίσθηκε γιά τήν ΕΝΩΣΗ καί μόνο! Μελετοῦσε γιά τόν Ἀθανάσιο Διάκο, τό Μάρκο Μπότσαρη, τόν Ὀδυσσεά Ἀνδροῦτσο καί ὅλους τούς ἥρωες. Εἶχε πάθος μέ τήν Ἑλλάδα ὁ Γρηγόρης...», λέει ἡ ἀδελφή του Χρυσταλλοῦ.

Τό 1949 τόν βρίσκουμε στήν Ἑλλάδα. Τό ὄνειρό του νά φοιτήσει στή Σχολή Εὐελπίδων δέν θά εὐοδωθεῖ. Γίνεται ἔφεδρος ἀξιωματικός καί ὑπηρετεῖ στά ἑλληνοβουλγαρικά σύνορα. Ἐκεῖ γνωρίζεται μέ τόν Κυριάκο Μάτση, πού σπουδάζει στή Γεωπονική Σχολή τῆς Θεσσαλονίκης καί μαζί στοχάζονται καί προετοιμάζονται γιά τόν ἀγῶνα τῆς Λευτεριᾶς. Ἡ ἑλληνική

* Ἀπό τήν ἐφημερίδα τῆς Κύπρου *Φιλελεύθερος*, 3.3.2018.

κυβέρνηση αρνείται νά τόν προαγάγει σέ μόνιμη θέση άνθυπολοχαγοῦ καί πικραμένος ἐπιστρέφει στήν Κύπρο.

Πρῶτα ἐργάζεται σέ γεωργικές ἐργασίες καί ὕστερα ὡς ὀδηγός, μεταφέροντας ἐργάτες στήν ἀγγλική βάση τῆς Δεκέλειας. Τόν Ἰανουάριο τοῦ 1955 γίνεται μέλος τῆς ΕΟΚΑ [...]. Ἡ στρατιωτική του κατάρτιση, τό θάρρος καί οἱ μεγάλες μάχες πού ἔδωσε τόν ἀνέδειξαν ὡς τόν πρῶτο μεταξύ τῶν πρώτων ἀνταρτῶν τῆς ΕΟΚΑ. Ὁ ἀρχηγός Διγενῆς, διαβλέποντας τίς τεράστιες ικανότητες του, θά τόν ἀνακηρύξει ὑπαρχηγό του. Κατά καιροῦς τοῦ δόθηκαν τά ψευδώνυμα «Ζῆδρος», «Ρήγας», «Αἶαντας», «Ἄρης», «Μάστρος», «Ἄνταιος» καί «Ζῶτος».

Ὁ Αὐξεντίου γίνεται ὁ φόβος καί ὁ τρόμος τῶν ἀποικιοκρατῶν. Στίς 11 Δεκεμβρίου 1955 θά ἐπιδείξει τίς ἐξαιρετες στρατιωτικές του ικανότητες στήν ἱστορική μάχη τῶν Σπηλαίων, παρασύροντας δύο φάλαγγες Ἑλλήνων στρατιωτῶν, πού ἀνηφόριζαν πρὸς τά κρησφύγετα, νά συγκρουστοῦν μεταξύ τους μέ πολλούς νεκρούς καί τραυματίες. Τό Πάσχα τοῦ 1956 βρίσκεται τόν Αὐξεντίου ν' ἀναρρώνει μετά ἀπό ἐγχείρηση στό ἱστορικό μοναστήρι τοῦ Μαχαιρᾶ (ιδρύθηκε τό 1148). Ἐκεῖ θά συμβεῖ καί τό πρωτοφανές τῆς ἐμφάνισής του ἐνώπιον τῶν Ἑλλήνων στρατιωτῶν, ὅταν αὐτοί θά περικυκλώσουν τό Μοναστήρι. Μεταμφιεσμένος σέ καλόγερο ὁ Γρηγόριος Αὐξεντίου θά παρουσιαστεῖ καί θά συστηθεῖ στόν Ἑλλήνο ἐπικεφαλῆς ἀξιωματικό ὡς ὁ «πάτερ-Χρῦσανθος» καί στή συνέχεια θά τοῦς κερᾶσει γλυκό! Στίς 31 Δεκεμβρίου τοῦ 1956, παραμονή Πρωτοχρονιάς, κυκλώνεται μαζί μέ τά παλληκάρια του στό χωριό Ζωσπηγή, καί ἀκολουθεῖ σφοδρή μάχη. Ὁ Αὐξεντίου τραυματίζεται, ἀλλά διαφεύγει, ἀφήνει ὁμως νεκρό πίσω, τόν ἀγαπημένο του

συναγωνιστή Μάκη Γεωργάλλα.

Στίς 3 Μαρτίου 1957, Ἑλλήνοι στρατιῶτες κατόπιν πληροφοριῶν περικυκλώνουν τό κρησφύγετό του, λίγο πιό κάτω ἀπό τή Μονή Μαχαιρᾶ. «Ὁ Θεός νά μέ βγάλει ψεύτη, προδοθήκαμε», λέει στούς συντρόφους του.

«Ἀρχηγέ, μαζί σου καί στό θάνατο» ἀπάντησαν οἱ συναγωνιστές του. Δέν πρόλαβαν νά τελειώσουν τήν κουβέντα τους καί οἱ Ἑλλήνοι στρατιῶτες ἦταν ἤδη μπροστά στήν κρύπτη τοῦ κρησφυγέτου. «Παραδοθεῖτε» φώναξαν, χωρίς νά λάβουν καμμία ἀπάντηση. Βγεῖτε ἔξω προστάζει τοῦς συντρόφους του. «Μέχρι σήμερα μαθαίνατε πῶς πολεμοῦν οἱ Ἑλληνες. Σήμερα θά μάθετε καί πῶς πεθαίνουν», εἶπε! Σέ λίγο ἡ ἄνιση μάχη ἀρχίζει. Τό «Μολών λαβέ» τοῦ Λεωνίδα ἀντηχεῖ στά κακοτράχαλα βουνά τοῦ Μαχαιρᾶ. Οἱ Ἑλλήνοι ἀδυνατώντας νά τόν ἐξοντώσουν βρίσκουν τήν εὐκόλη λύση! Ἐνα ἑλικόπτερο καταβρέχει μέ βενζίνη τό κρησφύγετο καί ὁ Σταυραετός τοῦ Μαχαιρᾶ θά μετατραπῆ σέ Ἑλλήνη λαμπάδα τῆς λευτεριάς.

ΦΟΒΟΥΝΤΑΝ ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΣΤΗΝ ΚΗ-ΔΕΙΑ ΤΟΥ

Ὁ ἥλιος εἶχε δύσει γιά τά καλά, ὅταν ἔφθανε στή Λύση τό μαῦρο μαντάτο. Τό ἐλεγχόμενο ἀπό τοῦς Βρετανούς κυπριακό ραδιόφωνο πανηγυρίζει γιά τή δολοφονία τοῦ ἀγωνιστῆ τῆς λευτεριάς: «...Δυνάμεις Ἀσφαλείας, πού ἐνεργοῦσαν κατόπιν πληροφοριῶν, ἐφόνευσαν σήμερον τήν μεσημβριαν εἰς περιοχὴν παρὰ τήν Μονή Μαχαιρᾶ, τόν ἐπικηρυγμένο διά ποσοῦ 5.000 λιρῶν γνωστό ὑπαρχηγό τῆς ΕΟΚΑ καί πρώην ἀξιωματικό τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ, τρομοκράτη Γρηγόριο Αὐξεντίου.

»Ἐν τῷ μεταξύ κατόπιν πληροφοριῶν, ὅτι ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ θανάτου καί τῆς κηδείας τοῦ φονευθέντος τρομοκράτου προ-

ετοιμάζονται εις τήν γενέτειράν του Λύση διά κοσμοσυρροή, έξ ὄλων τῶν μερῶν τῆς νήσου ἀντιβρετανικαί ἐκδηλώσεις [...], ἡ Α.Ε. ὁ κυβερνήτης διέταξε ὅπως ὁ νεκρός τρομοκράτης μεταφερθεῖ πρὸς ταφὴν εἰς τὰς κεντρικὰς φυλακὰς τῆς Λευκωσίας».

Στὴν ἐλεεινὴ προσπάθεια τῶν ἀποικιοκρατῶν νὰ μειώσουν τὴν ἀξία τῆς θυσίας τοῦ Αὐξεντίου ἀπαντοῦν οἱ ἴδιοι οἱ Βρετανοί. Ὁ συνταγματάρχης Μόραν, ὁ ὁποῖος διψύθυνε τίς ἐπιχειρήσεις, δήλωσε: «Ὁ Αὐξεντίου διεξήγαγε μίαν τρομερὰν καὶ ἐμπνευσμένην μάχην ἐπὶ δέκα ὥρας».

[...] Ὁ πατέρας του θὰ τὸν ἀναγνωρίσει «ἀπ' τίς χοντρές ἐλληνικὲς κοκκάλες, ὅμοιες μέ τίς δικές του, κι ἀπ' τὸ σταυρὸ τῆς πατρίδας πού ἔχε φυλαχτᾶρι μέσ στίς τρίχες τοῦ κόρφου του». Ἡ μάνα του Ἀντωνοῦ, τὸν ἀποχαιρετᾶ μέ ἓνα μεστό ἀπό λυρισμὸ Ἐπικίδειο: «...Μία μάνα τέτοιου ἥρωα, ἐν [=εἶναι] προσβολὴ νὰ

κλάψει, προσβάλλει τὸν λεβέντη της, τζεινον [=ἐκεῖνον] πού θ' ἀπολάπει. Χαλάλι τῆς Πατρίδος μου, ὁ γιός μου, ἡ ζωὴ μου, τζί [=καί] ἀφοῦ ἐν [=δέν] ἐπαραδόθηκεν, τζί ἔμεινεν τζιαί σκοτώθηκεν, ἄς ἔστιει [=ἄς ἔχει] τὴν εὐτζιὴν [=εὐχή] μου...».

«Ὁ Αὐξεντίου», εἶπε σέ μιά ἀποστροφή τοῦ λόγου του προχθὲς στό μνημόσυνο τοῦ ἥρωα, ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων τῆς Κύπρου, Δημήτρης Συλλούρης, «δέν συμβιβάστηκε μέ τίποτε μέτριο, μέ καμία μέση λύση. Ἔστω καὶ ἂν δέν ἔχουμε τὸ θάρρος νὰ ἀκολουθήσουμε τὸν Γρηγόρη Αὐξεντίου καὶ τοὺς ἄλλους ἥρωες τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγώνα, δέν πρέπει νὰ εἴμαστε ἀγνώμονες καὶ ἀχάριστοι καὶ νὰ στρεβλώνουμε τὴν ἱστορία γιὰ νὰ βολεύουμε τὴ συνείδησή μας...». Προσυπογράφω μέχρι κεραίας!

Ἡ Παρακαταθήκη παρακαλεῖ γιὰ τὴ συνδρομὴ σας

Γιὰ τὴν ἀποστολὴ τῆς συνδρομῆς σας (ἐσωτερικοῦ 10 €, ἐξωτερικοῦ 30 € καὶ Κύπρου 15 €) μπορεῖτε νὰ χρησιμοποιήσετε τὴν ἔνθετη ταχυπληρωμὴ (ἐμπεριέχεται σέ δύο τεύχη τῆς Παρακαταθήκης ἐτησίως), ἡ ὁποία ἔχει χαμηλότερο ταχυδρομικὸ τέλος ἀπὸ τίς ἄλλες ταχυδρομικὲς ἐπιταγές ἢ νὰ καταθέσετε χρήματα σέ ἓναν ἀπὸ τοὺς κατωτέρω δύο τραπεζικοὺς λογαριασμούς, ἀναγράφοντας καθαρὰ τὸ ὀνοματεπώνυμό σας, ἔτσι ὅπως ἀναφέρεται στὴν ἐτικέτα τοῦ περιοδικοῦ, πού λαμβάνετε.

Ἐθνικὴ Τράπεζα: 421/614374-15, IBAN GR 490110421000042161437415 (BIC) ETHNGRAA καὶ Alpha Τράπεζα: 815-002101-039454, IBAN GR 34 0140 8150 8150 0210 1039 454 BIC .. CR BA GR AA

Γράφετε καθαρὰ τὰ στοιχεῖα σας

Ἐάν στείλατε μία φορὰ στὴ διάρκεια τοῦ ἔτους τὴ συνδρομὴ σας στὴν Παρακαταθήκη, ἀγνοῆστε τὴν ταχυπληρωμὴ, πού θὰ βρεῖτε γιὰ δευτέρη φορὰ ἐντὸς τοῦ περιοδικοῦ.

Ἡ ἀποστολὴ τῶν ἀποδείξεων σέ ὅσους ἔστειλαν συνδρομὴ γίνεται δύο φορές τὸ χρόνο.

Παρακαλοῦμε στό ἔντυπο τῆς ταχυπληρωμῆς νὰ γράφετε καθαρὰ στὴ θέση «Ἀποστολέας» τὰ στοιχεῖα σας, ἔτσι ὅπως ἀναγράφονται στὴν ἐτικέτα τῆς Παρακαταθήκης, πού λαμβάνετε. Ἐάν ἄλλα στοιχεῖα ἀναγράφουμε ἐμεῖς στὴν ἐτικέτα στὸν φάκελο τῆς Παρακαταθήκης καὶ ἄλλα ἐσεῖς στὴν ταχυπληρωμὴ, πού μᾶς στέλνετε, δημιουργεῖται πρόβλημα. Παρακαλοῦμε ἐπίσης νὰ γράφετε τὸ τηλέφωνό σας.

 ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΣΧΟΛΙΑ

**Παμμακεδονικές Ένώσεις:
Καί τρίτο συλλαλητήριο, εάν ή κυβέρνη-
ση υίοθετήσει σύνθετη όνομασία**

Διαβάζουμε στό διαδίκτυο (15.2.2018) ότι μέ νέα άνακοίνωσή τους οί Παμμακεδονικές Ένώσεις Ύψηλίου, ή Πανελλήνια Όμοσπονδία Πολιτιστικῶν Συλλόγων Μακεδόνων καί όλοι οί φορεΐς, πού συνδιοργάνωσαν ή συνέβαλαν στά δύο προηγούμενα συλλαλητήρια έναντίον τής έκχώρησης του όνόματος «Μακεδονία» στό κρατίδιο τῶν Σκοπίων, δηλώνουν ότι θά προχωρήσουν καί σέ τρίτο συλλαλητήριο «σέ περίπτωση πού ή κυβέρνηση καί ό πολιτικός κόσμος έξακολουθήσει νά επιμένει σέ άνιστόρητες σύνθετες όνομασίες, πού θά περιέχουν τόν όρο Μακεδονία ή παράγωγα του όρου αυτού», ενώ προβλέπουν ότι τό νέο συλλαλητήριο «δέν θά εΐναι άπλως λαοθάλασσα, θά εΐναι ένα τσουνάμι».

Έξώδικο τῶν Παμμακεδονικῶν Ένώσεων Ύψηλίου έναντίον Τσίπρα, Κοτζιά καί Καμμένου γιά τό θέμα τής Μακεδονίας

Όπως διαβάζουμε στό διαδίκτυο (26.2.2018): «Έξώδικο άπέστειλαν σήμερα Δευτέρα ή Πανελλήνια Όμοσπονδία Πολιτιστικῶν Συλλόγων Μακεδονίας, ή Παμμακεδονική Ένωση Καναδά, ή Παμμακεδονική Ένωση Ν. Άφρικῆς καί ή Παμμακεδονική Όμοσπονδία Αυστραλίας στόν πρωθυπουργό Άλ. Τσίπρα, τόν ύπουργό Έξωτερικῶν Ν. Κοτζιά καί τόν ύπουργό Έθνικῆς Άμύνης Π. Καμμένο γιά τό θέμα τής Μακεδονίας».

Στό έξώδικό τους οί Παμμακεδονικές Ένώσεις παραθέτουν έκτενῆ άποσπάσματα έπιστολῆς, πού άπέστειλαν 371 διάσημοι άρχαιολόγοι, ιστορικοί καί κλασσικοί φιλόλογοι άπό όλο τόν κόσμο στις 18.5.2009 πρὸς τόν τότε Πρόεδρο τῶν Η.Π.Α. Μπαράκ Όμπάμα.

Στήν έπιστολή τους εκείνη οί 371 καθηγητές κατήγγειλαν τήν πλαστογραφηση τής Ιστορίας τής Μακεδονίας στήν όποία άπό τή δεκαετία του '50 καί μετά επιδίδονται οί Σκοπιανοί.

Καί συνεχίζουν οί Παμμακεδονικές στό έξώδικό τους: «... καί μόνον άπό τό κείμενο αὐτῆς τής έπιστολῆς γίνεται άπόλυτα κατανοητό καί μέ μαθηματική ακρίβεια προβλέψιμο ότι ή έκχώρηση τής χρήσης του όνόματος τής Μακεδονίας εκ μέρους τής Έλλάδος στό κράτος τῶν Σκοπίων, συνιστᾶ έκχώρηση τῶν έδαφῶν τής Μακεδονίας».

Καί τελειώνει τό έξώδικο: «Άν μετά τό συλλαλητήριο του 1,5-2 έκατομμυρίων πολιτῶν στό Σύνταγμα, (σύμφωνα μέ διεθνῆ μέσα ενημέρωσης BBC, CNN καί λοιπά), ή έντολή του έλληνικοῦ λαοῦ πρὸς έσᾶς νά μὴν συμπεριλάβετε ΕΠ' ΟΥΔΕΝΙ ΟΡῶ τό όνομα τής Μακεδονίας μας στήν όνομασία τής γειτονικῆς χώρας, (γιατί τό όνομα ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΕΔΑΦΟΣ), δέν ήταν κατανοητή, σαφῆς καί πλήρης γιά έσᾶς,

» Σᾶς καλοῦμε νά προβεΐτε άπαραιτήτως κι άπαρεγκλίτως μέ πρότασή σας πού θά γίνει πρόταση του Ύπουργικοῦ Συμβουλίου πρὸς τήν Βουλή, σέ **προκήρυξη Δημοψηφίσματος** άπό τόν Πρόεδρο τής Δημοκρατίας, σύμφωνα μέ τό άρθρο 44 παρ. 2 γιά κρίσιμο έθνικό θέμα. **Τό έρώτημα του δημοψηφίσματος**

πρέπει να είναι σαφές και ξεκάθαρο:

“Νά συμπεριλαμβάνεται τό ὄνομα ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ στήν ὀνομασία τῆς χώρας τῶν Σκοπίων; ΝΑΙ - ΟΧΙ” καί κανένα ἄλλο, ὥστε νά ἔχετε καθαρή τήν κρίση τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐπί τοῦ θέματος, ἀφοῦ δείχνετε νά μὴν τήν ἀντιλαμβάνεστε ἤδη.

» Ἐάν παρὰ ταῦτα δέν προβεῖτε στά νόμιμα, δηλαδή στήν προκήρυξη δημοψηφίσματος μέ τό ὡς ἄνω ξεκάθαρο ἐρώτημα καί κανένα ἄλλο, ὥστε δεσμευτικά γιά ἐσᾶς καί τήν κυβέρνησή σας νά προκύψει ἡ ἀπάντηση τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἀλλά ἐξακολουθήσετε τήν ἀντισυνταγματική καί ἀδιανοήτη μετατροπή τῆς προσωπικῆς σας θέσης σέ θέση τῆς ΕΛΛΑΔΑΣ, μέ τό ὡς ἄνω ἐκπεφρασμένο πολλακίς περιεχόμενο, “σύνθετη ὀνομασία μέ γεωγραφικό προσδιορισμό πρὶν ἀπό τή λέξη ‘Μακεδονία’ πού θά ἰσχύει ἔναντι ὄλων (erga omnes), γιά κάθε χρήση, ἐσωτερική καί διεθνῆ”, ΣΑΣ ΕΝΗΜΕΡΩΝΟΥΜΕ, ὅτι **διαπράττετε τό ἀδίκημα τῆς ἐσχάτης προδοσίας**, καί τῆς ἄμεσης συνέργειας σέ ἐπιβουλή τῆς ἐδαφικῆς ἀκεραιότητας τῆς χώρας, πού προβλέπονται στά ἄρθρα τοῦ Ποινικοῦ Κώδικα 134 καί 138 καί πού τιμωροῦνται τό μὲν πρῶτο μέ ἰσόβια κάθειρξη, τό δέ δεύτερο μέ θάνατο.

Ἀρμόδιος δικαστικός ἐπιμελητής νά ἐπιδώσει νόμιμα τήν παρούσα σ’ ἐκεῖνον πρὸς τόν ὁποῖον ἀπευθύνεται, γιά νά λάβει γνώση καί νά ἐπέλθουν οἱ νόμιμες συνέπειες.

Ἀθήνα, 12/2/2018

Μετά τιμῆς

Οἱ ἐξωδίκως καλοῦντες

- Γεώργιος Τάτσιος, γιά λογαριασμό τῆς πρώτης ἐξωδίκως καλοῦσας
- Αἰκατερίνη Γκατζούλη, κατ’ ἐντολήν καί γιά λογαριασμό τῶν 2ης ἕως 4ης ἐξωδίκως καλοουσῶν.

Εἰλικρινής ὁ Δήμαρχος τῶν Σκοπίων:

«Ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος δέν εἶναι κομμάτι τῆς Ἱστορίας μας».

«Ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος δέν ἦταν ποτέ κομμάτι τῆς κανονικῆς ἱστορίας μας. Ἐντάχθηκε στήν ἱστορία μας τά τελευταῖα δέκα χρόνια», τονίζει ὁ δήμαρχος τῶν Σκοπίων καί στενός συνεργάτης καί φίλος τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς ΠΓΔΜ, Πέτρε Σιλέγκοφ. Σέ συνέντευξή του στήν ἐφημερίδα *Documento* ὁ Σιλέγκοφ, ἐξηγώντας τήν ἄποψή του, λέει πῶς ὅταν μιᾶ κάποιος γιά τέτοιου εἴδους ἐθνότητες, κράτη καί λαούς, ἀναφέρεται στά τελευταῖα τριακόσια χρόνια, ἐνῶ ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος ὑπῆρξε δύο χιλιάδες τριακόσια χρόνια πρὶν, καί ὑπογραμμίζει πῶς ὁ ἴδιος προτιμᾶ νά τόν βλέπει περισσότερο ὡς τόν ἡγέτη πού ἐκπολίτισε ὅλο τόν κόσμο.

Μπουτάρης: Νά ἀλλάξει τό ὄνομα τοῦ ἀεροδρομίου «Μακεδονία» τῆς Θεσσαλονίκης καί τοῦ Κ.Τ.Ε.Λ. «Μακεδονία»!

Ὁ (κακῆ τῆ τύχη) δήμαρχος Θεσσαλονίκης Γιάννης Μπουτάρης ἔχει «ξεφύγει» πλέον τελείως, μετά καί τήν τελευταῖα προκλητική πρόταση, πού ἔκανε στίς 15.2.2018, νά ἀλλάξει ὄνομα τό ἀεροδρόμιο καί τό Κ.Τ.Ε.Λ. Θεσσαλονίκης καί νά μὴ λέγονται πλέον «Μακεδονία» (!), «γιατί ἔτσι μπερδεύονται οἱ ξένοι πού ἔρχονται ἐδῶ» (!)

Στό διαδίκτυο διαβάσαμε τό ἐξῆς πετυχημένο: «Νά ἀλλάξει ἡ Θεσσαλονίκη Δήμαρχο, γιατί ἀκούγοντας τόν Μπουτάρη, θά νομίζουν οἱ τουρίστες ὅτι προσγειώθηκαν στά Σκόπια»!

Οί Έλληνες χάνουν τά σπίτια τους καί οί λαθρομετανάστες στεγάζονται δωρεάν!

Όπως διαβάζουμε στό διαδίκτυο, ό κ. Φιλίπ Λεκλέρ, υπεύθυνος τής «Ύπατης Άρμοστείας τοῦ Ο.Η.Ε. γιά τούς πρόσφυγες στήν Ἑλλάδα» ἀνακοίνωσε ὅτι θά συνεχισθεῖ καί γιά τό ἔτος 2019 ἡ χρηματοδότηση τοῦ προγράμματος στέγασης «προσφύγων» στήν Ἑλλάδα.

Σύμφωνα μέ τά στοιχεία τής «Ύπατης Άρμοστείας» σήμερα στήν Ἑλλάδα στεγάζονται δωρεάν περίπου 23.000 «πρόσφυγες» σέ 20.000 περίπου διαμερίσματα.

Στό χρυσοφόρο πρόγραμμα μετέχουν ἑπτά Μ.Κ.Ο. καί ἀρκετοί μεγάλοι δήμοι, μεταξύ τῶν ὁποίων καί οί δήμοι Ἀθηναίων καί Θεσσαλονικέων.

Ἰθαγένεια – ἐξπρές σέ 800.000 ἀλλοδαπούς!

Μέ αὐτόν τόν τίτλο διαβάζουμε στήν ἐφημερίδα *Ἐστία* τής 7.3.2018 καί τά ἐξῆς: «Σαρωτικές πρόκειται νά εἶναι οί ἀλλαγές στήν ἀπόκτηση τής ἑλληνικῆς ἰθαγένειας, πού δρομολογεῖ τό Ὑπουργεῖο Ἑσωτερικῶν μέ προφανεῖς ἐκλογικούς στόχους. Στό νομοσχέδιο πού θά καταθέσει ἐντός τῶν ἡμερῶν ὁ ἀρμόδιος ὑπουργός Πάνος Σκουρλέτης, θά παρέχεται ἡ δυνατότης στούς περίπου 800.000 ἀλλοδαπούς, πού διαμένουν νομίμως στήν Ἑλλάδα, νά ἀποκτοῦν τήν ἑλληνική ἰθαγένεια σέ τρία χρόνια ἀπό ἕξι πού ἰσχύει σήμερα. Μάλιστα τό πολυπόθητο χαρτί θά λαμβάνεται, ἀφοῦ οί ἐνδιαφερόμενοι ἀλλοδαποί μετάσχουν σέ ἕνα τέστ γνώσεων, πού χαρακτηρίζεται “εὐκολο”».

Σχόλιο «Π»: «Σκοτώνουν» τήν Ἑλλάδα γιά νά ἐξυπηρετήσουν τά κομματικά

τους συμφέροντα, τίς μαρξιστικές τους διεθνιστικές καί ἐθνομυδενιστικές ιδεολογίες καί, κυρίως, τούς νεοταξικούς σχεδιασμούς. Ὅσο γιά τόν ὄρο «ἰθαγένεια», εἶναι καί αὐτός ἐκ τοῦ πονηροῦ, ἀφοῦ ἡ ἰθαγένεια εἶναι βιολογικό χαρακτηριστικό καί δέν ἀποκτᾶται μέ νομική πράξη. Αὐτό πού ἀποκτᾶται εἶναι ἡ ὑπηκοότητα καί ὄχι ἡ ἰθαγένεια.

Καί ἄλλο «κατόρθωμα» τῶν χριστιανομάχων κυβερνόντων

Καθώς καταγγέλλει ὁ «Σύλλογος Ὑπαλλήλων τής Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας», σέ ἐπιστολή του πρὸς τόν Ἀρχιεπίσκοπο κ. Ἱερώνυμο, στόν νέο Ὄργανισμό τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, διατηρεῖται μέν τό σκέλος «τῆς ἀνάπτυξης τῆς ἐθνικῆς συνείδησης» τῶν Ἑλλήνων, ἀπαλείφθηκε ὁμως πλήρως τό ἐξίσου συνταγματικά κατοχυρωμένο σκέλος «τῆς ἀνάπτυξης τῆς θρησκευτικῆς τους συνείδησης».

Νά σταματήσει πάραυτα ἡ βλάσφημη καί ἐπαίσχυντη θεατρική παράσταση «Jesus Christ Superstar»

Σέ Ἀνακοίνωση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθήρων ὑπό τόν τίτλο «Κατεπείγουσα ἐνημέρωση» διαβάζουμε καί τά ἐξῆς: «Ἔχουν κατατεθεῖ μνηύσεις κατά ὄλων τῶν συντελεστῶν τῆς παράστασης Jesus Christ Superstar γιά παραβίαση τῶν ἀρθρῶν 198 καί 199 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικα (Κακόβουλη βλασφημία καί καθύβριση θρησκευέματος).

» Στίς 9 Φεβρουαρίου 2018, τό βράδυ, ἔγινε στήν Ἀθήνα, στό θέατρο Ἀκροπόλ, ἡ πρεμιέρα τῆς βλάσφημης θεατρικῆς παράστασης “Jesus Christ Superstar”,

μῆς παράστασης ἡ ὁποία εἶναι καταφανῶς βλάσφημη, παρουσιάζοντας τὸν Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστό ὡς μέλος τῆς κοινότητας τῶν “ΧΙΠΠΣ”, μῆς κοινότητας προσώπων, ἡ ὁποία εἶναι ταυτισμένη μὲ σεξουαλικά ὄργανα καὶ χρήση ναρκωτικῶν οὐσιῶν, ὅπως ἀναλύεται καὶ στό συνημμένο ἄρθρο (Σχετικό 5). Συγχρόνως ἡ παράσταση παρουσιάζει τὸν Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστό ὡς ἔχοντα ἐρωτική σχέση μὲ τὴν Ἁγία Μαρία Μαγδαληνή (Σχετικό 2). Τό πρωτὶ τῆς 9ης Φεβρουαρίου 2018, ὁ **Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυθήρων Σεραφεῖμ, τηλεφώνησε στό γραφεῖο τῆς κ. Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου**, κατήγγειλε τὴν ἔναρξη τῆς παράστασης αὐτῆς, ἐξήγησε τὸν βλάσφη-

μο χαρακτήρα τοῦ περιεχομένου τῆς καὶ ζήτησε τὴν ἀνάληψη ἀπὸ τὴν Εἰσαγγελία τοῦ Ἀρείου Πάγου κάθε ἀπαραίτητης ἐνέργειας πρὸς ἄμεση διακοπὴ τῆς παράστασης αὐτῆς. Τό βράδυ τῆς ἰδίας ἡμέρας, 9 Φεβρουαρίου 2018, καὶ καθόσον ἡ παράσταση αὐτὴ ξεκίνησε, ὁ Μητροπολίτης Κυθήρων προχώρησε στὴν **κατάθεση μίνυσης** μετὰ συνοδευτικῶν ἐγγράφων σὲ ἀρμοδία Ἀστυνομικὴ Ἀρχή. Τὴν ἰδίαν ἡμέρα ὑποβλήθηκαν καὶ **τρεῖς ἀκόμη μινύσεις**, δύο ἐκ μέρους δικηγόρων Ἀθηνῶν καὶ μία ἐκ μέρους κληρικοῦ. Μέχρι σήμερα δὲν ἔχει ὑπάρξει καμμία ἀντίδραση ἐκ μέρους τῆς δικαιοσύνης, ἡ ὁποία δεικνύει μίαν ἀναιτιολόγητη ἀδράνεια».

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Διμηνιαία ἔκδοση τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου
γιά τὴν Ἑλληνορθόδοξη Παράδοση «Παρακαταθήκη»
Κωδικός ΕΛ.ΤΑ. 020007

Ἐκδότης - ὑπεύθυνος κατὰ τὸν νόμο: Βασιλικὴ σύζ. Ἡρ. Λαμπροπούλου

Σύμβουλος Ἐκδόσεως: Μοναχὸς Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης

Ἐκτύπωση - τυπογραφεῖο: Ἀλτιντζῆ Δ. Ἀγγελικὴ

Ἐκτύπωση - Βιβλιοδεσία: Ἀλτιντζῆ Δ. Ἀγγελικὴ

Συνδρομὴ ἐσωτερικοῦ ἐτήσια: 10 €

Συνδρομὴ ἐξωτερικοῦ ἐτήσια: 30 €

Συνδρομὴ Κύπρου ἐτήσια: 15 €

Ἐπιστολές - Συνδρομές: Περιοδικὸν ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

T.Θ. 18407, T.K. 540 03 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΗΛ: 2310.222.511, FAX: 2310.462.562

e-mail: parakatathiki@gmail.com

Τὰ ἐνυπόγραφα ἄρθρα ἐκφράζουν τὶς ἀπόψεις τῶν συγγραφέων τους
καὶ ἀκολουθοῦν τὴν ὀρθογραφία τους.

© ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Ἐπιτρέπεται ἡ ἀναδημοσίευση κατόπιν γραπτῆς ἀδείας ἀπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ περιοδικοῦ.